

**Spoločné stanovisko
EDPB – EDPS
k návrhu nariadenia
Európskeho parlamentu
a Rady o európskej správe
údajov (akt o správe údajov)**

Verzia 1.1

História verzií

Verzia 1.1	9. jún 2021	Menšie redakčné zmeny
Verzia 1.0	10. marec 2021	Prijatie spoločného stanoviska

OBSAH

1	KONTEXT	5
2	ROZSAH SPOLOČNÉHO STANOVISKA	6
3	POSÚDENIE.....	8
3.1	Všeobecné poznámky	8
3.2	Všeobecné otázky v súvislosti so vzťahom medzi návrhom a právom Únie v oblasti ochrany osobných údajov.....	8
3.3	Opakované použitie určitých kategórií chránených údajov v držbe subjektov verejného sektora.....	17
3.3.1	Vzťah medzi návrhom a smernicou o otvorených dátach a všeobecným nariadením o ochrane údajov	17
3.3.2	Článok 5: podmienky opakovaného použitia údajov subjektmi verejného sektora	20
3.3.3	Článok 5 ods. 11: opakované použitie „vysoko citlivých“ iných ako osobných údajov.....	25
3.3.4	Článok 6: poplatky za opakované použitie údajov	26
3.3.5	Správa a inštitucionálne aspekty: článok 7 (príslušné subjekty), článok 8 (jednotné informačné miesto).....	27
3.4	Požiadavky, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov služieb zdieľania údajov	28
3.4.1	Sprostredkovatelia údajov podľa článku 9 ods. 1 písm. b): sprostredkovateľské služby medzi dotknutými osobami a potenciálnymi používateľmi údajov.....	32
3.4.2	Sprostredkovatelia údajov [data intermediaries] podľa článku 9 ods. 1 písm. c): „dátové družstvá“	33
3.4.3	Článok 10: notifikačný režim – všeobecné požiadavky na oprávnenie na registráciu – obsah registrácie; výsledky (a načasovanie) notifikácie. Článok 11: podmienky poskytovania služieb zdieľania údajov	34
3.4.4	Články 12 a 13: príslušné orgány a monitorovanie súladu (s článkami 10 a 11).....	38
3.5	Dátový altruizmus	39
3.5.1	Prepojenie medzi dátovým altruizmom a súhlasom podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov	39
3.5.2	Články 16 – 17: režim registrácie – všeobecné požiadavky na oprávnenie na registráciu – obsah registrácie; výsledok (a načasovanie) registrácie;.....	43
3.5.3	Články 18 – 19: požiadavky na transparentnosť a „osobitné ustanovenia na ochranu práv a záujmov dotknutých osôb a právnych subjektov z hľadiska ich údajov“	44
3.5.4	Články 20 a 21: príslušné orgány na registráciu a monitorovanie súladu	46
3.5.5	Článok 22: Európsky formulár súhlasu so spracovaním údajov na altruistické účely ...	46
3.6	Medzinárodné prenosy údajov: článok 5 ods. 9 až 13: odôvodnenia 17, 19; článok 30.....	47

3.7	Horizontálne ustanovenia týkajúce sa inštitucionálneho prostredia; sťažnosti; expertná skupina Európsky dátový inovačný výbor; delegované akty; sankcie, hodnotenie a preskúmanie; zmeny nariadenia o jednotnej digitálnej bráne, prechodné opatrenia a nadobudnutie účinnosti..	48
3.7.1	Článok 23: požiadavky týkajúce sa príslušných orgánov	48
3.7.2	Článok 24: sťažnosti; článok 25: právo na účinný súdny prostriedok nápravy	49
3.7.3	Články 26 a 27: zloženie a úlohy expertnej skupiny Európsky dátový inovačný výbor	50
3.7.4	Článok 31: sankcie za porušenia návrhu, ktoré sa majú uplatňovať	51
3.7.5	Článok 33: zmena nariadenia (EÚ) 2018/1724	51

Európsky výbor pre ochranu údajov a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 42 ods. 2 nariadenia 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (ďalej len: „nariadenie o ochrane údajov inštitúciami EÚ“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na prílohu XI a protokol 37 k tejto dohode, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018,

PRIJALI TOTO SPOLOČNÉ STANOVISKO

1 KONTEXT

1. Návrh aktu o správe údajov (ďalej len „návrh“) sa prijíma v súlade s oznámením s názvom Európska dátová stratégia (ďalej len „dátová stratégia“)¹.
2. Európsky výbor pre ochranu údajov (EDPB) a Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS) uvádzajú, že podľa Komisie sa v dátovej stratégii stanovuje, že „[O]bčania budú dôverovať inováciám založeným na údajoch a prijímú ich, len ak budú mať istotu, že zdieľanie osobných údajov v EÚ bude podliehať prísnyim pravidlám EÚ na ochranu osobných údajov“².
3. Ako sa uvádza v jeho dôvodovej správe, „[C]ieľom [návrhu] je podporiť dostupnosť údajov na použitie posilnením dôvery v sprostredkovateľov údajov a mechanizmov zdieľania údajov v celej EÚ. Nástroj sa zameriava na tieto situácie:
  - Sprístupnenie údajov verejného sektora na opakované použitie v situáciách, keď sa na takéto údaje vzťahujú práva iných subjektov.
  - Zdieľanie údajov medzi podnikmi za akúkoľvek formu odplaty.
  - Umožnenie použitia osobných údajov s pomocou ‚sprostredkovateľa služieb zdieľania osobných údajov‘, ktorý má jednotlivcom pomôcť s uplatňovaním ich práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (GDPR).
  - Umožnenie altruistického použitia údajov.“³
4. Pri predkladaní návrhu Komisia predovšetkým zvažila, že „[N]ové nariadenie poskytne dobrý riadiaci rámec na podporu spoločných európskych dátových priestorov a zabezpečí, aby držiteľia údajov mohli tieto údaje dobrovoľne sprístupňovať. Doplní pripravované pravidlá týkajúce sa súborov údajov

---

¹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Európska dátová stratégia, 19. februára 2020, COM(2020) 66 final.

² Európska dátová stratégia, Úvod, strana 1.

³ Dôvodová správa, strana 1.

s vysokou hodnotou podľa smernice o otvorených dátach, ktorými sa zabezpečí bezplatný prístup k určitým súborom údajov v celej EÚ v strojovo čitateľnom formáte a prostredníctvom štandardizovaných aplikačných programovacích rozhraní (API)⁴.

5. V dátovej stratégii sa takisto zdôrazňuje, že „[D]ostupnosť dát má zásadný význam pre učenie systémov umelej inteligencie, pričom súvisiace produkty a služby sa rýchlo presúvajú od rozpoznávania vzorov a generovanie poznatkov k sofistikovanejším prognostickým technikám a tým k lepším výsledkom“⁵.
6. Ako sa uznáva v dôvodovej správe k návrhu, „je mimoriadne dôležité previazanie s legislatívou o osobných údajoch. EÚ vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov (GDPR) a v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách zaviedla stabilný a dôveryhodný právny rámec ochrany osobných údajov, ako aj normu pre svet“⁶.
7. EDPB a EDPS takisto zdôrazňujú, že ako sa uvádza v dôvodovej správe „cieľom [návrhu] je uľahčiť zdieľanie údajov, a to aj posilnením dôvery v sprostredkovateľov služieb zdieľania údajov, ktorých zapojenie sa očakáva v rôznych dátových priestoroch. Nemá za cieľ udeľovať, meniť ani odnímať základné práva na prístup k údajom a na ich používanie. Tento druh opatrení sa plánuje v prípadnom akte o údajoch (2021)“⁷. V čase vypracovania tohto spoločného stanoviska ešte nie je k dispozícii cieľ a obsah takéhoto aktu o údajoch.

2 ROZSAH SPOLOČNÉHO STANOVISKA

8. Komisia 25. novembra 2020 uverejnila návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o európskej správe údajov (akt o správe údajov) (ďalej len „návrh“).
9. Komisia 25. novembra 2020 požiadala EDPB a EDPS na základe článku 42 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2018/1725 o spoločné stanovisko k návrhu.
10. **Návrh má osobitný význam pre ochranu práv a slobôd fyzických osôb so zreteľom na spracúvanie osobných údajov. Rozsah tohto stanoviska sa obmedzuje na aspekty návrhu týkajúce sa ochrany osobných údajov, ktoré, ako už bolo uvedené, predstavujú kľúčový – ak nie najdôležitejší – aspekt návrhu.**
11. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že v odôvodnení 3 sa uvádza, že „[T]ýmto nariadením teda nie je dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679“.
12. EDPB a EDPS sú toho názoru, že základný cieľ, t. j. posilniť dôveru v záujme uľahčenia dostupnosti údajov a prínosu pre digitálne hospodárstvo v EÚ, je skutočne založený na **potrebe zabezpečiť a podporovať dodržiavanie a uplatňovanie *acquis* Únie v oblasti ochrany osobných údajov.** Uplatniteľné právo Únie v tejto oblasti, a najmä nariadenie (EÚ) 2016/679 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) sa považuje za základný predpoklad, z ktorého môžu vychádzať ďalšie legislatívne

---

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/ganda_20_2103#European%20Data%20Spaces

⁵ Dátová stratégia, strany 2 a 3.

⁶ Dôvodová správa, strana 1.

⁷ Dôvodová správa, strana 1.

návrhy bez toho, aby boli dotknuté príslušné existujúce ustanovenia alebo sa do nich zasahovalo, a to aj pokiaľ ide o právomoc dozorných orgánov a iné aspekty správy⁸.

13. Podľa názoru EDPB a EDPS je preto dôležité, aby sa **v právnom texte návrhu jasne predchádzalo nesúladu a možným konfliktom so všeobecným nariadením o ochrane údajov**. Nie je to len v záujme právnej istoty, ale aj preto, aby sa predišlo tomu, že sa návrhom priamo alebo nepriamo ohrozí základné právo na ochranu osobných údajov, ako je stanovené v článku 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a v článku 8 Charty základných práv Európskej únie.
14. V tomto spoločnom stanovisku EDPB a EDPS poukazujú najmä na nesúlad s právnymi predpismi EÚ na ochranu údajov (ako aj s inými právnymi predpismi EÚ, ako je smernica o otvorených dátach) a na problémy súvisiace napríklad s právnou istotou, ktoré by vznikli po nadobudnutí účinnosti súčasného návrhu.
15. Keďže tento návrh, ako sa podrobne uvádza v tomto spoločnom stanovisku, vyvoláva značný počet vážnych obáv, často vzájomne prepojených a súvisiacich s ochranou základného práva na ochranu osobných údajov, **cieľom tohto spoločného stanoviska nie je poskytnúť úplný zoznam otázok, ktoré by zákonodarcovia mali vyriešiť, ani ponúknuť zakaždým alternatívne návrhy či návrhy znenia**. Namiesto toho **sa toto spoločné stanovisko zameriava na poukázanie na hlavné problematické body návrhu**. EDPB a EDPS sú zároveň stále pripravení poskytnúť Komisii ďalšie objasnenia a komunikovať s ňou.
16. EDPB a EDPS si takisto uvedomujú, že legislatívny proces týkajúci sa návrhu prebieha, a zdôrazňujú, že sú **spoluzákonodarcom k dispozícii na poskytovanie ďalšieho poradenstva a odporúčaní počas tohto procesu**, a to najmä s cieľom zabezpečiť: právnú istotu pre fyzické osoby, hospodárske subjekty a orgány verejnej moci; riadnu ochranu osobných údajov dotknutých osôb v súlade so ZFEÚ, Chartou základných práv EÚ a *acquis* v oblasti ochrany údajov; udržateľné digitálne prostredie vrátane potrebného „systému brzd a protiváh“.
17. Táto požiadavka na zapojenie orgánov pre ochranu osobných údajov sa vzhľadom na možné dôležité prepojenia s týmto návrhom⁹ týka aj každého pripravovaného návrhu európskeho aktu o dátach.

---

⁸ Pozri stanovisko EDPS 3/2020 o Európskej dátovej stratégii, bod 64: „EDPS napokon zdôrazňuje, že v kontexte budúcich riadiacich mechanizmov sa musia riadne rešpektovať právomoci **nezávislých dozorných orgánov pre ochranu údajov**. Okrem toho si vykonávanie stratégie vedúcej k širšiemu využívaniu údajov bude vyžadovať **značné zvýšenie zdrojov pre orgány pre ochranu osobných údajov** a iné verejné orgány dohľadu, najmä pokiaľ ide o **technické odborné znalosti a spôsobilosti**. Mala by sa podporovať spolupráca medzi všetkými príslušnými verejnými orgánmi dohľadu vrátane dozorných orgánov pre ochranu údajov a ich spoločné vyšetovania.“

⁹ V posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k návrhu, SWD(2020) 295 final, sa na strane 6 uvádza (zvýraznenie doplnené): „Súčasná iniciatíva je **prvým krokom v dvojkrovovom prístupe** oznámenom v Európskej dátovej stratégii. **Iniciatívou** sa bude riešiť naliehavá potreba uľahčiť zdieľanie údajov prostredníctvom podporného **rámca riadenia**. **V druhom kroku** sa Komisia bude zaoberať otázkami týkajúcimi sa toho, **kto kontroluje alebo „vlastní“ údaje, t. j. vecnými právami týkajúcimi sa toho, kto môže mať prístup k akým údajom a používať ich za akých okolností**. Zavedenie takýchto práv bude preskúmané v kontexte **aktu o dátach (2021)**. Odlišné záujmy zainteresovaných strán a rôzne názory na to, čo je v tejto súvislosti spravodlivé, vedú k intenzívnej diskusii o týchto otázkach, ktorá si vyžaduje viac času.“

3 POSÚDENIE

3.1 Všeobecné poznámky

18. EDPB a EDPS uznávajú legitímny cieľ, ktorým je podporiť dostupnosť údajov na použitie posilnením dôvery v sprostredkovateľov údajov [data intermediaries] a mechanizmov zdieľania údajov v celej EÚ, pričom zdôrazňujú, že ochrana osobných údajov je základným a neoddeliteľným prvkom dôvery jednotlivcov a organizácií, ktorú by mali mať v rozvoj digitálneho hospodárstva. Návrh nariadenia o európskej správe údajov (akt o správe údajov) sa má zväziť aj vzhľadom na zvýšenú závislosť digitálneho hospodárstva od spracúvania osobných údajov a vývoj nových technológií, ako je analýza veľkých súborov údajov a umelá inteligencia.
19. EDPB a EDPS zdôrazňujú, že hoci všeobecné nariadenie o ochrane údajov vychádzalo z potreby posilniť základné právo na ochranu údajov, tento návrh sa jasne zameriava na uvoľnenie hospodárskeho potenciálu opakovaného používania [re-use] a zdieľania údajov. Preto zámerom návrhu je, že „[P]odmienky zdieľania údajov na vnútornom trhu treba zlepšiť“, ako sa uvádza v odôvodnení 3. **EDPB a EDPS však poznamenávajú, že v návrhu, a to aj so zreteľom na posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k nemu, sa náležite nezohľadňuje potreba zabezpečiť a zaručiť úroveň ochrany osobných údajov stanovenú v práve Únie. EDPB a EDPS sa domnievajú, že tento politický trend smerujúci k rámci dátového hospodárstva bez dostatočného zohľadnenia aspektov ochrany osobných údajov vyvoláva vážne obavy z hľadiska základných práv. V tejto súvislosti EDPB a EDPS zdôrazňujú, že každým návrhom vrátane nadchádzajúcich iniciatív týkajúcich sa údajov, ako je európsky akt o dátach, ktorý môže mať vplyv na spracúvanie osobných údajov, sa musí zabezpečovať a presadzovať dodržiavanie a uplatňovanie *acquis* Únie v oblasti ochrany osobných údajov.**
20. **EDPB a EDPS ďalej zdôrazňujú, že model Európskej únie sa opiera o začlenenie jej hodnôt a základných práv do vývoja jej politik a že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa musí považovať za základ, na ktorom možno budovať model európskej správy údajov. Ako už bolo uvedené v rôznych politických súvislostiach, ako je napr. boj proti pandémie COVID-19, právny rámec EÚ v oblasti ochrany osobných údajov sa považuje skôr za predpoklad, a nie za prekážku rozvoja dátového hospodárstva, ktoré zodpovedá hodnotám a zásadám Únie.**
21. EDPB a EDPS veria, že toto spoločné stanovisko poskytne spoluzákonodarcom informácie na zabezpečenie prijatia legislatívneho nástroja, ktorý je plne v súlade s *acquis* Únie v oblasti ochrany osobných údajov, a preto zvyšuje dôveru zachovávaním úrovne ochrany stanovenej v práve Únie pod dohľadom nezávislých orgánov pre ochranu osobných údajov zriadených podľa článku 16 ods. 2 ZFEÚ.

3.2 Všeobecné otázky v súvislosti so vzťahom medzi návrhom a právom Únie v oblasti ochrany osobných údajov

22. Návrh obsahuje niekoľko odkazov na dodržiavanie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov – ktorým sa stanovujú pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a voľného pohybu osobných údajov (pozri okrem iného odôvodnenia 3 a 28 návrhu: „Ak sú poskytovatelia služieb zdieľania údajov prevádzkovateľmi alebo sprostredkovateľmi údajov v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/679, sú viazaní pravidlami uvedeného nariadenia.“).

23. EDPB a EDPS sa domnievajú, že vzhľadom na rozsah spracúvania osobných údajov, na ktorý sa v návrhu odkazuje, by odôvodnenie 3 malo obsahovať aj odkaz na smernicu 2002/58/ES (ďalej len „smernica o súkromí a elektronických komunikáciách“), keďže je takisto súčasťou *acquis* Únie v oblasti ochrany osobných údajov, s ktorým musí byť návrh v súlade.
24. Vo všeobecnosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že **tak duch, ako aj znenie návrhu nesmú zhoršiť úroveň ochrany a musia zabezpečiť úplný súlad so všetkými zásadami a pravidlami** stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov s cieľom účinne zaručiť základné práva na ochranu osobných údajov stanovené v článku 8 Charty a článku 16 ZFEÚ.
25. So zreteľom na uvedené skutočnosti, ako sa uvádza v ďalších odsekoch tohto spoločného stanoviska, sa EDPB a EDPS domnievajú, že **z návrhu vyplýva výrazný nesúlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov**, ako aj s inými právnymi predpismi Únie¹⁰, najmä pokiaľ ide o týchto päť aspektov:
- a) predmet úpravy a rozsah pôsobnosti návrhu;
  - b) vymedzenie pojmov/terminológia použitá v návrhu;
  - c) právny základ spracúvania osobných údajov;
  - d) stieranie rozdielu medzi (spracúvaním) osobných údajov a iných ako osobných údajov (a nejasný vzťah návrhu k nariadeniu o voľnom toku iných ako osobných údajov);
  - e) správa/úlohy a právomoci príslušných subjektov a orgánov, ktoré sa majú určiť v súlade s návrhom, so zreteľom na úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov zodpovedných za ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ako aj za uľahčovanie voľného toku osobných údajov v rámci Únie.

---

¹⁰ Hoci sa táto pripomienka netýka výlučne spracúvania osobných údajov, EDPB a EDPS takisto upozorňujú na možnú neistotu a nejednoznačnosť, pokiaľ ide o to, ako sa bude návrh uplatňovať spolu s **nariadením (EÚ) 2018/1807 o rámci pre voľný tok iných ako osobných údajov v Európskej únii**. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že vymedzenie pojmov „spracúvanie“, „používateľ“, „profesionálny používateľ“ a „požiadavka na lokalizáciu údajov“, ako aj iné ustanovenia nariadenia o iných ako osobných údajoch (pozri napríklad článok 6 *Prenos údajov [Porting of data]*) nemusia byť **konzistentné** alebo sa prekrývať s vymedzením pojmov a ďalšími ustanoveniami obsiahnutými v návrhu. Okrem toho, pokiaľ ide o opakované použitie údajov v držbe subjektov verejného sektora, ktoré sú chránené na základe štatistickej dôvernosti, treba zdôrazniť, že napriek zásade uvedenej v článku 3 ods. 3 návrhu podmienky opakovaného použitia vymedzené v článku 5 ods. 3 a 4 nie sú v súlade s odvetvovými pravidlami stanovenými na úrovni EÚ na ochranu dôverných údajov používaných na štatistické účely [pozri nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 z 11. marca 2009 o európskej štatistike a o zrušení nariadenia (ES, Euratom) č. 1101/2008 o prenose dôverných štatistických údajov Štatistickému úradu Európskych spoločenstiev, nariadenia Rady (ES) č. 322/97 o štatistike Spoločenstva a rozhodnutia Rady 89/382/EHS, Euratom o založení Výboru pre štatistické programy Európskych spoločenstiev a nariadenie Komisie (EÚ) č. 557/2013 zo 17. júna 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 o európskej štatistike, pokiaľ ide o prístup k dôverným údajom na vedecké účely, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 831/2002].

A. Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

26. Podľa článku 1 ods. 2 návrhu: „*Týmto nariadením nie sú dotknuté osobitné ustanovenia iných právnych aktov Únie týkajúce sa prístupu k určitým kategóriám údajov alebo ich opakovaného použitia, ani požiadavky súvisiace so spracúvaním osobných alebo iných ako osobných údajov.*

Ak sa v niektorom odvetvovom právnom akte Únie vyžaduje, aby subjekty verejného sektora, poskytovatelia služieb zdieľania údajov alebo registrované subjekty poskytujúce služby dátového altruizmu spĺňali osobitné dodatočné technické, administratívne alebo organizačné požiadavky vrátane režimov udeľovania oprávnení alebo certifikácie, uplatňujú sa aj uvedené ustanovenia príslušného odvetvového právneho aktu Únie.“

27. **V záujme zrozumiteľnosti EDPB a EDPS odporúčajú zaviesť do článku 1 návrhu ustanovenie, v ktorom sa jasne a jednoznačne uvádza, že návrh sa nedotýka úrovne ochrany jednotlivcov, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov podľa ustanovení práva Únie a vnútroštátneho práva, a žiadnym spôsobom ju neovplyvňuje a že návrhom sa nemenia žiadne povinnosti a práva stanovené v právnych predpisoch na ochranu údajov. Týmto doplnením by sa zabezpečila vyššia právna istota a zaručilo by sa, že základné právo na ochranu osobných údajov nebude ohrozené.**
28. V tejto súvislosti nie je jasné, prečo je podobné upresnenie obsiahnuté v článku 9 ods. 2 návrhu v súvislosti s poskytovateľmi služieb zdieľania údajov¹¹, a nie (*mutatis mutandis*, teda aj v súvislosti so subjektmi verejného sektora, s opätovnými používateľmi [re-users], organizáciami dátového altruizmu) ako horizontálne ustanovenie v článku 1 návrhu.

B. Vymedzenie pojmov v návrhu je v rozpore s vymedzením pojmov a kľúčovými koncepciami všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a preto je ho potrebné zmeniť alebo objasniť

29. Vymedzenie pojmu „držiteľ údajov“ [data holder] v článku 2 bode 5 návrhu: „právnická osoba alebo dotknutá osoba, ktorá má v súlade s platnou legislatívou Únie alebo vnútroštátnou legislatívou právo udeľovať prístup k určitým osobným alebo iným údajom pod jej kontrolou, alebo ich zdieľať“, nie je v súlade so všeobecnými zásadami všeobecného nariadenia o ochrane údajov ani s jeho znením.
30. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že právna neistota môže vyplývať zo skutočnosti, že vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nespomína právo dotknutej osoby poskytnúť prístup k svojim osobným údajom tretím osobám alebo ich s nimi zdieľať, a už vôbec nie rovnocenné právo právnickej osoby, čo, ako sa zdá, je možné extrapolovať z vymedzenia pojmu „držiteľ údajov“. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov namiesto toho zaručuje každému jednotlivcovi právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú, čo odkazuje na komplexný súbor pravidiel spracúvania osobných údajov, ktoré sú záväzné pre každý subjekt spracúvajúci údaje (prevádzkovateľ/spoločný prevádzkovateľ) alebo spracúvajúci údaje v mene prevádzkovateľa (sprostredkovateľ)¹².

---

¹¹ V článku 9 ods. 2 sa uvádza: „*Touto kapitolou nie je dotknuté uplatňovanie iných únijnych a vnútroštátnych právnych predpisov na poskytovateľov služieb zdieľania údajov vrátane právomoci dozorných orgánov zabezpečiť súlad s platným právom, najmä pokiaľ ide o ochranu osobných údajov a právo hospodárskej súťaže.*“

¹² Pozri aj odôvodnenia 6 a 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (zvýraznenie doplnené):

31. **V tejto súvislosti sa EDPS a EDPB domnievajú, že namiesto uvedenia, že právnická osoba má právo poskytnúť prístup k osobným údajom alebo ich zdieľať, by bolo vhodnejšie uviesť, či možno vykonať určité spracúvanie osobných údajov a za akých podmienok ho možno vykonať.**
32. EDPB a EDPS by chceli objasniť, že prístup k osobným údajom a ich zdieľanie predstavujú spracúvanie osobných údajov podľa článku 4 bodu 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
33. Podľa právnych predpisov na ochranu údajov je spracúvanie osobných údajov zákonné, ak dotknutá osoba (identifikovaná alebo identifikovateľná fyzická osoba, ktorej sa osobné údaje týkajú) vyjadrila súhlas so spracúvaním svojich osobných údajov na jeden alebo viacero konkrétnych účelov alebo ak sa môže uplatniť iný primeraný právny základ podľa článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
34. Uvedené úvahy zohľadňujú najmä článok 8 Charty: „1. Každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú. 2. Tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom [law].“
35. EDPB a EDPS vyjadrujú obavy aj v súvislosti so znením odôvodnenia 14 návrhu (podčiarknutie doplnené): „*Spoločnosti a dotknuté osoby by sa mali môcť spoľahnúť, že pri opakovanom použití určitých kategórií chránených údajov v držbe verejného sektora sa dodržia ich práva a záujmy.*“; článku 11 ods. 6, v ktorom sa odkazuje na „zavedené [...] záruky, že držiteľia a používatelia údajov získajú k svojim údajom prístup v prípade platobnej neschopnosti“; ako aj článku 19: „Osobitné ustanovenia na ochranu práv a záujmov dotknutých osôb a právnych subjektov z hľadiska ich údajov“, v ktorom sa v jeho odseku 1 písm. a) hovorí o: „účeloch všeobecného záujmu, na ktoré [každý subjekt zapísaný v registri uznaných organizácií dátového altruizmu] povoľuje spracovanie ich údajov [držiteľov údajov] používateľom“.
36. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že práva a záujmy dotknutej osoby, pokiaľ ide o jej osobné údaje, na jednej strane a práva a záujmy právnických osôb, pokiaľ ide o informácie, ktoré sa ich týkajú, na druhej strane nie sú rovnakého druhu (práva právnických osôb sa netýkajú ľudskej dôstojnosti ani práva na súkromie a ochranu údajov, ale skôr práv priemyselného vlastníctva, ako sú obchodné tajomstvo, patenty a ochranné známky). Vzhľadom na túto rôznorodosť by uvedené ustanovenia nielenže neboli koncepčne „jednoliate“, ale bolo by ich aj ťažké vykonávať a v takejto podobe by mohli spôsobovať právnu neistotu. Napríklad v prípade platobnej neschopnosti (ako sa uvádza v článku 11 ods. 6) by sa zavedené záruky, že držiteľia údajov získajú k iným ako osobným údajom prístup, v praxi podstatne líšili od podmienok a obmedzení na účely ďalšieho spracúvania osobných údajov. Toto sú v skutočnosti odlišné otázky, ktoré si vyžadujú odlišné riešenia¹³, a odkaz na obe v rámci povinnosti poskytovateľa služieb zdieľania údajov

---

„(6) Rýchly technologický rozvoj a globalizácia so sebou priniesli nové výzvy v oblasti ochrany osobných údajov. Rozsah získavania a zdieľania a osobných údajov sa výrazne zväčšil. Technológia umožňuje súkromným spoločnostiam a orgánom verejnej moci pri výkone ich činností využívať osobné údaje v doteraz bezprecedentnom rozsahu. Fyzické osoby stále viac zverejňujú svoje osobné údaje, a to aj v globálnom meradle. Technológia transformovala hospodársky aj spoločenský život a mala by ďalej uľahčovať voľný tok osobných údajov v rámci Únie a prenos do tretích krajín a medzinárodným organizáciám a súčasne zaručiť **vysokú úroveň ochrany osobných údajov**.

(7) Tento vývoj si vyžaduje **silný a súdržnejší rámec ochrany údajov** v Únii, ktorý sa bude **intenzívne presadzovať** vzhľadom na význam vybudovania **dôvery**, ktorá umožní rozvoj digitálnej ekonomiky v rámci vnútorného trhu. **Fyzické osoby by mali mať kontrolu nad svojimi vlastnými osobnými údajmi**. Mala by sa posilniť **právna a praktická istota** pre fyzické osoby, hospodárske subjekty a orgány verejnej moci.“

¹³ Napríklad v prípade platobnej neschopnosti by sa mala pozornosť upriamiť na skutočnosť, že v dôsledku toho dôjde k zmene prevádzkovateľa spracúvania údajov. Nový prevádzkovateľ určí najmä to, ktoré údaje sa môžu spracúvať;

zabezpečiť kontinuitu poskytovania služieb (vrátane zdieľania osobných údajov) je prinajmenšom mäťúci, ak nie zjavne v rozpore so všeobecným nariadením o ochrane údajov.

37. Vymedzenie pojmu „používateľ údajov“[data user]¹⁴ v článku 2 bode 6 je takisto novým vymedzením pojmu zavedeným v návrhu, pričom jeho previazanie v prípade osobných údajov s vymedzením pojmu príjemca¹⁵ v článku 4 bode 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je nejasné. V tejto súvislosti uvádzame, že v článku 11 ods. 1 návrhu sa stanovuje: „poskytovateľ nesmie používať údaje, v súvislosti s ktorými poskytuje služby, na iné účely, než ich sprístupnenie používateľom údajov [...]“. Toto ustanovenie vykladané v spojení s vymedzením pojmu „používateľ údajov“ vyvoláva právnu neistotu z dôvodu odlišnosti pojmov „príjemca“ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a „používateľ údajov“ podľa návrhu, čo by viedlo k ťažkostiam pri praktickom uplatňovaní. Okrem toho vymedzenie pojmu v článku 2 bode 6 môže byť zavádzajúce, ak sa chápe ako vzťahujúce sa na fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá je oprávnená (má právo?) používať osobné údaje na komerčné aj nekomerčné účely. Odkaz na takéto „oprávnenie“ a jeho význam (jeho právny základ a účinok) je takisto nejasný.
38. Okrem toho je nejasné aj previazanie medzi pojmom používateľ údajov ako „fyzická alebo právnická osoba [oprávnená používať údaje na komerčné a nekomerčné účely]“ a pojmi prevádzkovateľ, spoločný prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Okrem toho sa v návrhu odkazuje na možné označenie poskytovateľov služieb zdieľania údajov ako prevádzkovateľov alebo sprostredkovateľov a ich povinnosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁶, ale nie v prípade používateľov údajov alebo organizácií dátového altruizmu (napriek skutočnosti, že tieto organizácie môžu byť aj prevádzkovateľom, spoločným prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov).
39. **Všeobecnejšie povedané, EDPB a EDPS zdôrazňujú, že v návrhu by sa mali vymedziť úlohy v súvislosti s právnymi predpismi o ochrane osobných údajov (prevádzkovateľ, sprostredkovateľ alebo spoločný prevádzkovateľ) pre každý typ „aktéra“ (poskytovateľ služieb zdieľania údajov, organizácia dátového altruizmu, používateľ údajov) nielen s cieľom vyhnúť sa nejednoznačnosti pri uplatňovaní povinnosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale aj s cieľom zlepšiť zrozumiteľnosť právneho textu.**
40. Podobné otázky, konkrétne **nejasný vzťah k vymedzeniu pojmov a pravidlám stanoveným vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov**, sa týkajú vymedzenia pojmu „zdieľanie údajov“ [data sharing] podľa článku 2 bodu 7 návrhu (týkajúce sa okrem iného „spoločného alebo individuálneho použitia zdieľaných údajov“). Pokiaľ ide o osobné údaje, spoločné použitie osobných údajov (držiteľom údajov, právnickou osobou a používateľom údajov) priamo alebo cez sprostredkovateľa, je takisto prinajmenšom mäťúce.

---

identifikuje účely, na ktoré boli údaje pôvodne získané; určí právny základ zdieľania údajov; zabezpečí súlad so zásadami ochrany údajov, konkrétne zákonnosťou, spravodlivosťou a s transparentnosťou; informuje dotknuté osoby o zmenách týkajúcich sa spracúvania ich údajov a zohľadní, že dotknuté osoby môžu uplatniť svoje právo namietať.

¹⁴ Článok 2 bod 6 návrhu: „**„používateľ údajov“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má zákonný prístup k určitým osobným alebo iným údajom a je oprávnená tieto údaje používať na komerčné alebo nekomerčné účely.**“

¹⁵ Podľa vymedzenia pojmu uvedeného vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov v článku 4 bode 9 „príjemca“ je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorému sa osobné údaje poskytujú bez ohľadu na to, či je treťou stranou [...]“.

¹⁶ Pozri odôvodnenie 28: „Ak sú poskytovatelia služieb zdieľania údajov prevádzkovateľmi alebo sprostredkovateľmi údajov v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/679, sú viazaní pravidlami uvedeného nariadenia.“

41. Podobné obavy – ako sa podrobnejšie uvádza ďalej – sa týkajú pojmu „povolenie [od právnych subjektov na opakované použitie údajov]“, ktorého vymedzenie sa však v návrhu nestanovuje.
42. Vymedzenie pojmu „metaúdaje“ [metadata] v článku 2 bode 4 je z hľadiska ochrany osobných údajov takisto problematické, keďže sa vzťahuje na „údaje zozbierané o akejkoľvek činnosti fyzickej alebo právnickej osoby na účely poskytovania služby zdieľania údajov vrátane údajov o dátume, čase a geolokalizácii, trvaní činnosti a spojeniach s inými fyzickými alebo právnickými osobami nadviazaných osobou, ktorá službu využíva“. Takéto údaje môžu zahŕňať osobné údaje.
43. Ako sa podrobnejšie uvádza v tomto spoločnom stanovisku, so zreteľom na článok 11 ods. 2 sa návrh môže vykladať tak, že vytvára právny základ spracúvania metaúdajov. V článku 11 sa podľa všetkého stanovuje, že poskytovanie služby zdieľania údajov je podmienené tým, že poskytovateľ by mal vskutku mať možnosť použiť uvedené metaúdaje „na zdokonalenie tejto služby [zdieľania údajov]“. V právnom texte sa okrem iného neuvádza, že poskytovateľ služieb zdieľania údajov sa musí opierať o primeraný právny základ pre spracúvanie osobných údajov podľa článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
44. **Vo všeobecnosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že keďže návrhom, ako sa v ňom výslovne uvádza, nie je dotknuté všeobecné nariadenie o ochrane údajov, malo by sa uplatňovať vymedzenie pojmov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a návrhom by sa nemalo implicitne meniť ani odstraňovať, pričom nové vymedzenie pojmov, pokiaľ sa týka spracúvania osobných údajov, by „skutočne“ nemalo obsahovať „pravidlá“, ktoré sú v rozpore s duchom a so znením všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
45. Toto upresnenie je osobitne dôležité z dôvodu kumulatívneho účinku nedostatočnej zrozumiteľnosti a právnej neistoty vyplývajúcej z návrhu, keď je v tom istom ustanovení obsiahnuté viac ako jedno nejasné vymedzenie pojmu {pozri napríklad článok 7 bod 2 písm. c) návrhu, v ktorom sa odkazuje na „získavan[ie] súhlasu *alebo* povolenia pre opätovných používateľov na opakované použitie na altruistické a iné účely v súlade s konkrétnymi rozhodnutiami držiteľov údajov“}.
46. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB a EDPS odporúčajú objasniť a upraviť návrh s cieľom zabezpečiť, aby v súvislosti s osobnými údajmi nezostal žiaden nesúlads s vymedzením pojmov a koncepciami všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**

C. S cieľom predísť právnej neistote by sa v návrhu mal presnejšie vymedziť uplatniteľný právny základ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov na spracúvanie osobných údajov

47. EDPB a EDPS poznamenávajú, že v návrhu sa vo viacerých ustanoveniach odkazuje na „povolenie držiteľov údajov“ na použitie údajov:
– v článku 5 ods. 6: „*príslušný subjekt verejného sektora podporí opätovných používateľov pri získavaní súhlasu dotknutých osôb a/alebo povolenia od právnych subjektov, ktorých práva a záujmy môžu byť takýmto opakovaným použitím dotknuté,*“ spresnené v odôvodnení 11: „*Subjekty verejného sektora by mali v relevantných prípadoch podporovať opakované používanie údajov na základe súhlasu dotknutých osôb alebo právnických osôb s opakovaným použitím ich údajov pomocou vhodných technických prostriedkov.*“

– v článku 7 ods. 2 písm. c): „v relevantných prípadoch podporu subjektov verejného sektora pri získavaní súhlasu alebo povolenia pre opätovných používateľov na opakované použitie na altruistické a iné účely v súlade s konkrétnymi rozhodnutiami držiteľov údajov [...]“,

– v článku 11 ods. 11: „ak poskytovateľ ponúka nástroje na získanie súhlasu od dotknutých osôb alebo povolenia na spracovanie údajov od právnických osôb“,

– v článku 19 ods. 3: „Ak subjekt zapísaný v registri uznaných organizácií dátového altruizmu ponúka nástroje na získanie súhlasu od dotknutých osôb alebo povolenia na spracovanie údajov od právnických osôb“, spresnené v odôvodnení 36: „Právnické osoby by mohli udeliť povolenie na spracovanie iných ako osobných údajov na celý rad účelov, ktoré neboli v čase udeľovania povolenia vymedzené.“

48. Podľa názoru EDPB a EDPS je v tejto súvislosti vo väčšine prípadov nejasné, či by predmetom povolenia bolo opakované použitie osobných údajov alebo iných ako osobných údajov, alebo oboje.
49. EDPB a EDPS takisto poznamenávajú, že v prípade spracúvania osobných údajov „**povolenie**“, na ktoré sa odkazuje v návrhu, nemôže na účely zákonného spracúvania osobných údajov nahradiť nevyhnutnosť primeraného právneho základu podľa článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Inými slovami, podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov spracúvanie osobných údajov je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď sa uplatňuje aspoň jeden právny základ podľa článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia. V návrhu by sa mal tento aspekt ozrejmiť, aby sa predišlo akejkoľvek nejednoznačnosti.
50. Aj pri výklade pojmu „povolenie“ [permission] (nech už je akokoľvek vymedzené v právnom texte návrhu) ako „rozhodnutie (obchodná voľba) právnickej osoby povoliť spracúvanie osobných údajov, ak v prípade takejto právnickej osoby existuje právny základ podľa článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov povoliť takéto spracúvanie“, treba uviesť, že doslovný výklad niektorých ustanovení návrhu podľa všetkého nepodporuje výklad v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, keďže sa v nich uvádza napr.: „Ak opakované použitie údajov nemožno povoliť v súlade s povinnosťami stanovenými v odsekoch 3 až 5 a neexistuje žiadny iný právny základ na prenos údajov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, príslušný subjekt verejného sektora podporí opätovných používateľov pri získavaní súhlasu dotknutých osôb a/alebo povolenia od právnych subjektov“ (článok 5 ods. 6 návrhu)¹⁷. V týchto prípadoch sa zdá, že „povolenie“ je alternatívou aspoň jedného (súhlas dotknutej osoby) právneho základu stanoveného v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
51. Nejasné je aj odôvodnenie 6 návrhu v súvislosti s primeraným právnym základom spracúvania osobných údajov, keďže sa v ňom odkazuje na povinnosť pri spracúvaní osobných údajov „vo všeobecnosti“ vychádzať z právneho základu stanoveného v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁸.
52. EDPB a EDPS z iného hľadiska, ako sa podrobnejšie uvádza v tomto stanovisku, poznamenávajú, že **treba objasniť vzťah medzi rôznymi scenármi plánovanými v návrhu a článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, ktorý upravuje situáciu, ak spracúvanie osobných údajov na iné účely ako na účely, na ktoré boli získavané, nie je založené na súhlase dotknutej osoby.

---

¹⁷ Pozri aj článok 7 ods. 2 písm. c), článok 11 ods. 11, článok 19 ods. 3 uvedeného návrhu.

¹⁸ Konkrétne v odôvodnení 6 návrhu sa uvádza (zvýraznenie doplnené): „**Vo všeobecnosti** by spracúvanie osobných údajov malo vychádzať z jedného alebo viacerých dôvodov spracúvania stanovených v článku 6 nariadenia (EÚ) 2016/679.“

53. **V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS vzhľadom na cieľ a obsah návrhu domnievajú, že návrh nemožno uplatňovať ako právo Únie, ktoré predstavuje potrebné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na ochranu cieľov uvedených v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov na účely odôvodnenia spracúvania na iné účely ako na účely, na ktoré boli osobné údaje pôvodne získavané, ak takéto spracúvanie nie je založené na súhlase podľa článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
54. **Aj vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB a EDPS odporúčajú, aby sa v právnom texte návrhu špecifikovalo, že pokiaľ ide o osobné údaje, ich spracúvanie musí vždy vychádzať z primeraného právneho základu podľa článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
55. Ako príklad možného nesúladu v súvislosti s právnym základom spracúvania osobných údajov poukazujeme na ustanovenie článku 11 ods. 2 návrhu, podľa ktorého „*metaúdaje získané pri poskytovaní služby zdieľania údajov možno použiť [len] na zdokonalenie tejto služby*“. V tejto súvislosti pripomíname, že metaúdaje, na ktoré sa v návrhu odkazuje¹⁹, môžu predstavovať informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby a v tomto prípade sa musia spracúvať v súlade s pravidlami ochrany údajov, a najmä s pravidlami týkajúcimi sa právneho základu spracúvania. Ako sa však uvádza v bode 51 tohto stanoviska, tento zásadný aspekt sa v návrhu nerieši.
56. **Pokiaľ ide o túto otázku, sa EDPB a EDPS všeobecnejšie domnievajú, že uvedené ustanovenie, ako ani žiadne iné ustanovenie návrhu neposkytuje samostatný právny základ na opakované použitie osobných údajov používateľmi údajov a pre spracovateľské činnosti vykonávané poskytovateľmi služieb zdieľania údajov alebo organizáciami dátového altruizmu, pretože nespĺňa kritériá podľa článku 6 ods. 3 pre spracúvanie, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 1 písm. c) a e)²⁰ všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**

D. Stieranie rozdielu medzi (spracúvaním) osobných údajov a iných ako osobných údajov a nejasný vzťah návrhu k nariadeniu o voľnom toku iných ako osobných údajov

57. Vo všeobecnosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že hlavným problematickým bodom návrhu so zreteľom na ochranu osobných údajov, potenciálne pôvodcom uvedenej nezlučiteľnosti alebo nejednoznačnosti, ktorou sa právny text vyznačuje, je stieranie rozdielu medzi spracúvaním iných ako osobných údajov, ktorého určité aspekty sa upravujú nariadením (EÚ) 2018/1807 zo 14. novembra 2018 o rámci pre voľný tok iných ako osobných údajov v Európskej únii (ďalej ako „nariadenie

---

¹⁹ Podľa článku 2 bodu 4 návrhu „*metaúdaje*“ sú údaje zozbierané o akejkoľvek činnosti fyzickej alebo právnickej osoby na účely poskytovania služby zdieľania údajov vrátane údajov o dátume, čase a geolokalizácii, trvaní činnosti a spojeniach s inými fyzickými alebo právnickými osobami nadviazaných osobou, ktorá službu využíva“.

²⁰ „3. Základ pre spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. c) a e) musí byť stanovený:

a) v práve Únie alebo b) v práve členského štátu vzťahujúcom sa na prevádzkovateľa.

Účel spracúvania sa stanoví na tomto právnom základe, alebo pokiaľ ide o spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. e), ide o spracúvanie nevyhnutné na splnenie úlohy vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi. Uvedený právny základ môže obsahovať osobitné ustanovenia na prispôbenie uplatňovania pravidiel tohto nariadenia vrátane: všeobecných podmienok vzťahujúcich sa na zákonnosť spracúvania prevádzkovateľom; typov spracúvaných údajov; dotknutých osôb; subjektov, ktorým sa môžu osobné údaje poskytnúť, a účely, na ktoré ich možno poskytnúť; obmedzenia účelu; doby uchovávaní; a spracovateľských operácií a postupov vrátane opatrení na zabezpečenie zákonného a spravodlivého spracúvania, ako napríklad tie na iné osobitné situácie spracúvania, ako sú stanovené v kapitole IX. Právo Únie alebo právo členského štátu musí spĺňať cieľ verejného záujmu a byť primerané sledovanému oprávnenému cieľu.“

o voľnom toku iných ako osobných údajov“)²¹, a spracúvaním osobných údajov, ktoré sa upravuje *acquis* v oblasti ochrany údajov, pričom je založené na odlišných zásadách.

58. EDPB a EDPS v tejto súvislosti zdôrazňujú, že v praxi sa ťažko rozlišuje medzi kategóriami osobných a iných ako osobných údajov. V praxi totiž z kombinácie iných ako osobných údajov možno odvodiť alebo generovať osobné údaje, t. j. údaje týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej osoby²², najmä ak sú iné ako osobné údaje výsledkom anonymizácie osobných údajov, a teda informácií, ktoré sa pôvodne týkajú fyzických osôb. Okrem toho v scenároch zvýšenej dostupnosti, opakovaného použitia a zdieľania informácií, ktoré sa predpokladajú v návrhu, na účely „rozpoznávaní[a] vzorcov vo ‚veľkých dátach‘ alebo na strojové učenie“²³, čím viac sa iné ako osobné údaje kombinujú s inými dostupnými informáciami, tým ťažšie bude zabezpečiť anonymizáciu z dôvodu zvýšeného rizika opätovnej identifikácie [re-identification] dotknutých osôb. Vzhľadom na tento scenár by sa preto mali v každom prípade zabezpečiť základné práva dotknutých osôb na súkromie a ochranu údajov v rôznych kontextoch predpokladaných v návrhu.
59. Zároveň sa môžu vyskytnúť prípady iných ako osobných údajov, na ktoré sa nevzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, keďže sa vzhľadom na ich pôvod netýkajú fyzických osôb. Ide napríklad o iné ako osobné údaje zo snímačov vibrácií v priemyselných strojoch v kombinácii s ďalšími inými ako osobnými údajmi, napr. geolokalizáciou strojového zariadenia. Takéto iné ako osobné údaje nepotrebujú rovnakú úroveň záruk ako iné ako osobné údaje, ktoré sú výsledkom anonymizácie osobných údajov, keďže riziku opätovnej identifikácie bude pravdepodobne vystavená len táto druhá kategória údajov (podobne ako pseudonymizované údaje).
60. **Aby sa predišlo nejasnostiam v tom, ako by sa návrh uplatňoval „spolu so všeobecným nariadením o ochrane údajov“, EDPB a EDPS odporúčajú prepracovať návrh pri lepšom zohľadnení rozdielu medzi osobnými a inými ako osobnými údajmi, ako aj medzi rôznymi druhmi iných ako osobných údajov.**
61. Preto napriek obavám, ktoré EDPS už vyjadril v súvislosti s koncepciou zmiešaného súboru údajov [mixed dataset] a „neoddeliteľne prepojených“ [inextricably linked] osobných a iných ako osobných údajov²⁴, EDPB a EDPS pripomínajú, že podľa článku 2 ods. 2 nariadenia o voľnom toku iných ako osobných údajov: „V prípade súboru údajov pozostávajúcich z osobných údajov a iných ako osobných údajov sa toto nariadenie uplatňuje na časť súboru údajov, ktorú tvoria iné ako osobné údaje. Ak sú osobné údaje a iné ako osobné údaje v súbore údajov neoddeliteľne prepojené, toto nariadenie nemá vplyv na uplatňovanie nariadenia (EÚ) 2016/679.“ V dôsledku toho sa na zmiešaný súbor údajov spravidla vzťahujú povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov údajov a práva dotknutej osoby stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Táto skutočnosť je osobitne dôležitá v kontexte návrhu, pretože je možné, že vo väčšine prípadov by súbory údajov zdieľané prostredníctvom poskytovateľa služieb zdieľania údajov alebo organizácie dátového altruizmu

---

²¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1807 zo 14. novembra 2018 o rámci pre voľný tok iných ako osobných údajov v Európskej únii (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 59 – 68).

²² Pozri stanovisko EDPS 3/2020 o Európskej dátovej stratégii, bod 30.

²³ Dôvodová správa, strana 3.

²⁴ Pozri Pripomienky EDPS k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rámci pre voľný tok iných ako osobných údajov v Európskej únii vydané 8. júna 2018 na adrese https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-06-08-edps_formal_comments_freeflow_non_personal_data_en.pdf.

obsahovali aj osobné údaje. Keďže „tretia kategória“ medzi osobnými a inými ako osobnými údajmi neexistuje, nezmenila by sa tým povaha a „právny režim“ súboru údajov ako osobných údajov²⁵.

62. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB a EDPS poukazujú na riziko, že návrhom sa vytvorí paralelný súbor pravidiel, ktoré nie sú v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov ani s nariadením o voľnom toku iných ako osobných údajov, čím sa návrh oslabí a bude dochádzať k ťažkostiam pri praktickom uplatňovaní.**

E. Správa/úlohy a právomoci príslušných subjektov a orgánov, ktoré sa majú určiť v súlade s návrhom a so zreteľom na úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov

63. V návrhu sa predpokladá, že členské štáty určia príslušné subjekty na podporu subjektov verejného sektora, ktoré udeľujú prístup na opakované použitie údajov (kapitola II návrhu), a určia sa príslušné orgány na monitorovanie dodržiavanie ustanovení týkajúcich sa služieb zdieľania údajov a dátového altruizmu (kapitoly III a IV návrhu).
64. **V širšom zmysle EDPB a EDPS zastávajú názor, že vzhľadom na to, že mnohé úlohy príslušných subjektov a orgánov uvedených v návrhu sa týkajú spracúvania osobných údajov, existuje riziko zásahov príslušných subjektov a orgánov určených podľa návrhu do právomoci a úloh nezávislých orgánov pre ochranu osobných údajov. Určenie príslušných orgánov/subjektov, ktoré nie sú orgánmi pre ochranu osobných údajov, by preto mohlo viesť ku skutočnej zložitosti pre digitálnych aktérov a dotknuté osoby a ovplyvniť aj konzistentnosť, pokiaľ ide o monitorovanie uplatňovania ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Vzhľadom na to, že určenie príslušných subjektov a orgánov je ponechané na uváženie členských štátov, môže existovať aj riziko nesúlady a rozdielov v regulačných prístupoch v rámci celej Únie.**

3.3 Opakované použitie určitých kategórií chránených údajov v držbe subjektov verejného sektora

3.3.1 Vzťah medzi návrhom a smernicou o otvorených dátach a všeobecným nariadením o ochrane údajov

65. Zatiaľ čo v dôvodovej správe sa uvádza, že návrh je „*doplnkom k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1024 z 20. júna 2019 o otvorených dátach a opakovanom použití informácií verejného sektora (smernica o otvorených dátach)*“²⁶, v odôvodnení 5 sa ďalej spresňuje, že „*[S]mernica (EÚ) 2019/1024, ako aj odvetvová legislatíva zabezpečujú, aby verejný sektor jednoducho sprístupňoval viac údajov, ktoré produkuje, na použitie a opakované použitie. Určité kategórie údajov [dôverné obchodné údaje, údaje podliehajúce štatistickej dôvernosti, údaje chránené právami duševného vlastníctva tretích strán vrátane obchodného tajomstva a osobných údajov, ktoré nie sú prístupné na základe osobitných vnútroštátnych*

---

²⁵ Pozri aj oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade – *Usmernenie k nariadeniu o rámci pre voľný tok iných ako osobných údajov v Európskej únii*, k dispozícii na adrese: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/guidance-regulation-framework-free-flow-non-personal-data-european-union>.

²⁶ Ú. v. EÚ L 172, 26.6.2019, s. 56 – 83.

právných predpisov alebo právnych predpisov Únie, ako napríklad nariadenie (EÚ) 2016/679 a smernica (EÚ) 2016/680] vo verejných databázach sa však často nespriístupňujú, a to ani na výskumné alebo inovačné činnosti. Vzhľadom na citlivosť týchto údajov sa pred ich sprístupnením musia splniť určité technické a právne procedurálne požiadavky, aby sa zabezpečilo dodržiavanie práv iných subjektov na takéto údaje. Splnenie daných požiadaviek si zvyčajne vyžaduje mnoho času a vedomostí. Preto sa tieto údaje nevyužívajú dostatočne. Hoci niektoré členské štáty vytvárajú štruktúry, procesy a niekedy prijímajú aj právne predpisy na uľahčenie tohto druhu opakovaného použitia, nedeje sa to v celej únii.“

66. EDPB a EDPS poznamenávajú, že napriek uvedeným upresneniam sa previazanie návrhu so smernicou o otvorených dátach zdá nejasné. Konkrétne by mohla vznikáť právna neistota týkajúca sa rozšíreného opakovaného použitia informácií verejného sektora, ktoré by sa podľa článku 3 (Kategórie údajov) návrhu vzťahovalo na:

„[...] údaje v držbe subjektov verejného sektora, ktoré sú chránené z dôvodu:

a) dôvernosti obchodných údajov;

b) štatistickej dôvernosti;

c) ochrany práv duševného vlastníctva tretích strán;

d) ochrany osobných údajov.“

67. V dôvodovej správe k návrhu²⁷ sa nedostatočne objasňuje rozsah takéhoto rozšíreného opakovaného použitia a previazanie návrhu so smernicou o otvorených dátach. Okrem toho rovnakým spôsobom „zastrešuje“ (ako „dodržiavani[e] práv iných strán“, čo je vzhľadom na ochranu osobných údajov nevhodné) „ochran[u] osobných údajov, ale aj ochran[u] práv duševného vlastníctva a obchodného tajomstva“.
68. Možno tvrdiť, že znenie „údaje v držbe subjektov verejného sektora, ktoré sú chránené z dôvodu“ okrem iného „ochrany osobných údajov“ [článok 3 písm. d)] je zároveň:

– poľutovaniahodné, keďže vyvoláva dojem, že nariadenie o ochrane údajov *bráni* voľnému pohybu osobných údajov namiesto stanovovania pravidiel voľného toku osobných údajov a súčasnej ochrane práv a záujmov dotknutých osôb, *ako aj*

– čiastočne nepresné, keďže v smernici o otvorených dátach sa namiesto vylúčovania osobných údajov z jej rozsahu pôsobnosti²⁸ stanovuje v článku 1 ods. 2 písm. h), že [smernica o otvorených dátach sa nevzťahuje na] „dokumenty, ku ktorým je prístup vylúčený alebo obmedzený na základe prístupových režimov z dôvodu ochrany osobných údajov, a časti dokumentov dostupné na základe uvedených režimov, ktoré obsahujú osobné údaje, ktorých opakované použitie bolo vymedzené v práve ako nezlučiteľné s právnymi predpismi

---

²⁷ Pozri na strane 7: „Kapitolou II sa zriaďuje mechanizmus **opakovaného použitia určitých kategórií chránených údajov verejného sektora**, ktoré **podlieha dodržiavaniu práv iných strán** (najmä z dôvodu ochrany osobných údajov, ale aj ochrany práv duševného vlastníctva a obchodného tajomstva). Týmto mechanizmom nie sú dotknuté odvetvové právne predpisy EÚ o prístupe k týmto údajom a ich opakovanom použití. **Opakované použitie takýchto údajov nepatrí do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/1024** (smernica o otvorených dátach). Ustanovenia tejto kapitoly nezakladajú právo na opakované použitie takýchto údajov, ale stanovujú súbor harmonizovaných základných podmienok, za ktorých možno opakované použitie takýchto údajov povoliť (napr. požiadavka nevýhradnosti).“

²⁸ Pozri článok 1 smernice o otvorených dátach.

*o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov alebo ako narúšajúce ochranu súkromia a integritu fyzickej osoby, najmä podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva o ochrane osobných údajov*²⁹.

69. Tento posledný aspekt je však špecifikovaný v odôvodnení 7 návrhu³⁰. V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS pýtajú, prečo je táto dôležitá otázka (ako aj mnohé ďalšie týkajúce sa ochrany osobných údajov) zahrnutá v odôvodnení, ale nie vo vecnej časti návrhu.
70. Okrem toho podľa článku 3 ods. 1 smernice o otvorených dátach osobné údaje, na ktoré sa nevzťahuje táto výnimka, keďže sú voľne prístupné podľa prístupových režimov Únie alebo vnútroštátnych prístupových režimov a opätovne použiteľné na zlučiteľné použitie bez toho, aby ohrozili ochranu súkromia a integrity jednotlivca, patria do rozsahu pôsobnosti smernice a môžu sa sprístupniť na opakované použitie v súlade s podmienkami stanovenými v tej istej smernici, ako aj v súlade s požiadavkami právnych predpisov o ochrane údajov. Ako sa uvádza v odôvodnení 154 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, legislatíva EÚ o opakovanom použití informácií verejného sektora „*nemení a žiadnym spôsobom neovplyvňuje úroveň ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov podľa ustanovení práva Únie a práva členského štátu, a najmä nemení povinnosti a práva ustanovené vo [všeobecnom nariadení o ochrane údajov]*“. Na tento účel by mal zákonodarca Únie pri stanovovaní nových zásad a pravidiel opakovaného použitia informácií verejného sektora zabezpečiť potrebné zosúladenie takéhoto opakovaného použitia s právom na ochranu osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov³¹.
71. **EDPB a EDPS zdôrazňujú, že pravidlá podľa smernice o otvorených dátach spolu s pravidlami podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov už poskytujú mechanizmy umožňujúce zdieľanie osobných údajov v držbe subjektov verejného sektora spôsobom, ktorý je v súlade s požiadavkami upravujúcimi ochranu základných práv jednotlivcov. EDPB a EDPS preto odporúčajú zosúladiť kapitolu II návrhu s existujúcimi pravidlami o ochrane osobných údajov stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov a so smernicou o otvorených dátach, aby sa zabezpečilo, že úroveň ochrany osobných údajov v EÚ nebude oslabená, a aby sa zároveň zabránilo tomu, že tieto nezrovnalosti vytvoria právnu neistotu pre jednotlivcov, subjekty verejného sektora a opätovných používateľov. Alebo alternatívne, bez toho aby boli dotknuté ďalšie informácie uvedené v tomto spoločnom stanovisku týkajúce sa vplyvu na práva jednotlivcov na súkromie a ochranu údajov vo vzťahu k pravidlám podľa návrhu upravujúcich opakované použitie určitých kategórií chránených údajov v držbe subjektov verejného sektora, osobné údaje by mali byť vylúčené z jeho rozsahu pôsobnosti.**

---

²⁹ Pozri v tejto súvislosti aj odôvodnenia 52 a 53, ako aj článok 1 ods. 4 a článok 10 smernice o otvorených dátach, pričom článok 10 sa osobitne týka výskumných údajov.

³⁰ „Údaje, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, **nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/1024**, z ktorého sú vyňaté údaje neprístupné z dôvodu obchodnej a štatistickej dôvernosti a údaje, ku ktorým majú práva duševného vlastníctva tretie strany. **Osobné údaje nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/1024, pokiaľ prístupový režim vylučuje alebo obmedzuje prístup k takýmto údajom z dôvodov ochrany údajov, súkromia a integrity fyzickej osoby, najmä podľa pravidiel ochrany údajov.**“ (zvýraznenie doplnené).

³¹ Pozri odôvodnenie 154, ako aj článok 86 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s osobitným odkazom na právo Únie a právo členského štátu týkajúce sa prístupu verejnosti k úradným dokumentom.

3.3.2 Článok 5: podmienky opakovaného použitia údajov subjektmi verejného sektora

72. Podmienky opakovaného použitia údajov v držbe subjektov verejného sektora, ako sa uvádza v odôvodnení 11, sú stanovené v článku 5 návrhu. V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že návrh vyvoláva určité obavy.
73. **EDPB a EDPS opätovne zdôrazňujú, že každé spracúvanie osobných údajov uvádzané v návrhu, sa musí uskutočňovať v plnom súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, a teda musí byť sprevádzané primeranými zárukami ochrany údajov. To znamená, že pri opakovanom použití osobných údajov by sa mali vždy rešpektovať zásady zákonnosti, spravodlivosti a transparentnosti, ako aj obmedzenia účelu, minimalizácie údajov, správnosti, minimalizácie uchovávania, integrity a dôvernosti v súlade s článkom 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
74. V tomto scenári sú spravodlivosť, transparentnosť a obmedzenie účelu základnými zárukami na to, aby sa jednotlivci, ktorých osobné údaje má v držbe verejný sektor, mohli spoľahnúť, že pri opakovanom použití informácií, ktoré poskytli, sa dodržia ich práva a záujmy (pozri odôvodnenie 14 návrhu), t. j. že ich osobné údaje nebudú proti nim použité neočakávaným spôsobom. Význam zásady obmedzenia účelu je jasne preukázaný v kontexte opatrení, ktoré sú posudzované na účely boja proti pandémie COVID-19, napr. údaje týkajúce sa zdravia, ktoré sa majú spracúvať pod kontrolou zdravotníckych orgánov ako prevádzkovateľov údajov a nesmú sa používať na komerčné alebo iné nezlučiteľné účely³². Subjekty verejného sektora, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva alebo práva Únie oprávnené udeľovať alebo zamietajú prístup na opakované použitie údajov musia preto zohľadniť, že opakované použitie osobných údajov je prípustné len vtedy, ak je dodržaná zásada obmedzenia účelu stanovená v článku 5 ods. 1 písm. b) a článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov³³. Malo by sa zabrániť akémukoľvek následnému použitiu údajov zhromaždených a/alebo zdieľaných na účely plnenia verejnej úlohy (napr. na zlepšenie dopravy/mobility alebo na riešenie závažného cezhraničného ohrozenia zdravia), na komerčné účely s cieľom zisku (napríklad poistenie, marketing atď.). Takéto „využívanie na neplánované účely“ by mohlo nielen predstavovať porušenie zásad ochrany údajov podľa článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale mohlo by aj narušiť dôveru jednotlivcov v mechanizmus opakovaného použitia, čo je základným cieľom návrhu (pozri odôvodnenia 14 a 19)³⁴.
75. V tejto súvislosti EDPB a EDPS pripomínajú, že v článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa objasňuje koncepcia „zlučiteľného ďalšieho spracúvania“ [compatible further processing] (osobných údajov). Podľa vymedzenia pojmu „opakované použitie“ uvedeného v článku 2 bode 2 návrhu, ak ide o osobné údaje, opakované použitie sa má z hľadiska ochrany údajov považovať za ďalšie spracúvanie osobných údajov v držbe subjektov verejného sektora na ďalšie, nedostatočne opísané (komerčné alebo nekomerčné) účely. V článku 5 návrhu, ktorý sa týka podmienok opakovaného použitia, sa však neuvádza žiadna informácia o účeloch, na ktoré možno opakované použitie zákonne povoliť, ani sa v ňom neuvádza, že účely akéhokoľvek následného opakovaného použitia musia byť starostlivo identifikované a jasne vymedzené v práve Únie alebo práve členského štátu v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. c) alebo e)

---

³² Pozri stanovisko EDPS o Európskej dátovej stratégii, bod 10.

³³ Pozri v tejto súvislosti odôvodnenie 52 smernice o otvorených dátach.

³⁴ Pozri stanovisko EDPS o Európskej dátovej stratégii, bod 25.

a článkom 6 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov³⁵, čo v konečnom dôsledku spĺňa požiadavky článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov podľa článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov³⁶.

76. Všeobecnejšie povedané, zdá sa, že v návrhu sa subjektom verejného sektora neukladá žiadna zákonná povinnosť sprístupniť údaje, ktoré majú v držbe, na opakované použitie, pričom návrh nie je ani výslovné zameraný na ochranu cieľov uvedených v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
77. **EDPB a EDPS preto dôrazne odporúčajú zmeniť návrh tak, aby sa objasnilo, že opakované použitie osobných údajov v držbe subjektov verejného sektora môže byť povolené len vtedy, ak je založené na práve Únie alebo práve členského štátu, v ktorom sa stanovuje zoznam jasne zlučiteľných účelov, na ktorých možno ďalšie spracúvanie zákonne povoliť alebo ktoré predstavujú potrebné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na ochranu cieľov uvedených v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
78. **Okrem toho a v súlade s vyššie uvedeným odporúčaním na účely umožnenia zákonného prístupu k osobným údajom „používateľom údajov“, ako sa uvádza vo vymedzení pojmu „používatelia údajov“ podľa článku 2 bodu 6 návrhu, subjekty verejného sektora, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva alebo práva Únie príslušné udeľovať alebo odmietnuť takýto prístup na opakované použitie, musia vychádzať z primeraného právneho základu podľa článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorý sa uplatňuje na uvedené sprístupnenie. Tento aspekt sa však nespresňuje v článku 5 návrhu, ktorý sa týka podmienok opakovaného použitia údajov v držbe subjektov verejného sektora.**
79. V odôvodnení 11 návrhu a zodpovedajúcom článku 5 ods. 3 až 6 sa neodkazuje na právo Únie ani na právo členského štátu, v ktorom by sa stanovoval právny základ v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) alebo e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale sa stanovuje (zvýraznenie doplnené): *„Osobné údaje by sa predovšetkým mali prenášať [transmitted] na opakované použitie tretej strane len vtedy, ak takýto prenos umožňuje právny základ“*. V tejto súvislosti treba uviesť, že by sa malo odkazovať na právny základ „podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov“. Okrem toho sa v odôvodnení uvádza len to, že *„[S]ubjekty verejného sektora by mali v relevantných prípadoch podporovať opakované používanie údajov na základe súhlasu dotknutých osôb alebo právnických osôb s opakovaným použitím ich údajov pomocou vhodných technických prostriedkov. V tejto súvislosti by mal príslušný subjekt verejného sektora podporiť potenciálnych opätovných používateľov pri získavaní takéhoto súhlasu vytvorením technických mechanizmov, ktoré umožňujú zasielanie žiadostí opätovných používateľov o súhlas, ak je to prakticky možné. Nemali by sa poskytovať žiadne kontaktné*

---

³⁵ Podľa článku 6 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v práve Únie alebo práve členského štátu v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) alebo e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov by sa okrem iných prvkov malo identifikovať „obmedzenie účelu“ spracúvania osobných údajov, ako aj „účel, na ktorý sa môžu údaje poskytnúť“.

³⁶ V tejto súvislosti zahrnutie údajov v držbe subjektov verejného sektora, ktoré sú chránené z dôvodov štatistickej dôveryhodnosti do rozsahu pôsobnosti kapitoly II návrhu podľa jeho článku 3 ods. 1 písm. b), a napriek zásade uvedenej v článku 3 ods. 3 predstavuje riziko rozporu so základnými zásadami ochrany údajov v štatistickom sektore, a najmä so zásadou obmedzenia účelu, ktorou sa prísne zakazuje používanie dôverných údajov na účely, ktoré nie sú výlučne štatistické, čím sa oslabuje dôvera fyzických osôb pri poskytovaní ich osobných údajov na štatistické účely [pozri odôvodnenie 27 uvedeného nariadenia (ES) č. 223/2009 o európskej štatistike a článok 4 ods. 1 a 2 odporúčania Rady Európy R(97)18 týkajúceho sa ochrany osobných údajov zozbieraných a spracovaných na štatistické účely].

údaje, ktoré by opätovným používateľom umožňovali priamo kontaktovať dotknuté osoby alebo spoločnosti.“

80. Znenie odôvodnenia 14 návrhu je takisto nejasné, pokiaľ ide o stanovenie previazania tejto kapitoly návrhu so všeobecným nariadením o ochrane údajov: „[...] Mali by sa preto zaviesť dodatočné ochranné opatrenia pre situácie, keď opakované použitie takýchto údajov verejného sektora prebieha na základe spracúvania údajov mimo verejného sektora. Takýmto dodatočným ochranným opatrením by mohla byť požiadavka, aby subjekty verejného sektora v plnej miere zohľadnili práva a záujmy fyzických a právnických osôb (najmä ochranu osobných údajov, citlivých obchodných údajov a práv duševného vlastníctva), ak sa takéto údaje prenášajú do tretích krajín“³⁷.
81. EDPB a EDPS ďalej uvádzajú, že v článku 5 ods. 6 návrhu sa stanovuje, že „[A]k opakované použitie údajov nemožno povoliť v súlade s povinnosťami stanovenými v odsekoch 3 až 5 a neexistuje žiadny iný právny základ na prenos údajov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, [...]“. V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že podmienky uvedené v odsekoch 3 až 5 (medzi ktoré patrí prístup k údajom a ich opakované použitie v zabezpečenom prostredí spracúvania) nemožno považovať za alternatívu právneho základu, ktorý je vyčerpávajúco uvedený v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ sa v uvedených odsekoch neuvádza odkaz na právo (Únie alebo) členského štátu³⁸.
82. Okrem toho nie je jasná úloha subjektu verejného sektora pri podporovaní opakovaných používateľov pri získavaní súhlasu dotknutej osoby s opakovaným použitím. Ďalej v súvislosti s článkom 5 ods. 6 návrhu EDPB a EDPS poukazujú na to, že v tomto ustanovení sa stanovuje povinnosť subjektov verejného sektora („podporí“), ktorej obsah nie je dostatočne vymedzený. Okrem toho by sa mal špecifikovať právny základ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov na účely kontaktovania dotknutých osôb s cieľom získať ich súhlas na opakované použitie, ako aj príslušná zodpovednosť súvisiaca so získaním platného súhlasu podľa článku 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov³⁹. V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť aj jasná nerovnováha právomocí, ktorá je často prítomná vo vzťahu medzi dotknutou osobou a orgánmi verejnej moci⁴⁰. V tomto kontexte v súlade so zásadou zodpovednosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov EDPB a EDPS pripomínajú, že výber primeraného právneho základu spracúvania osobných údajov, ako aj preukázanie, že zvolený právny základ (v tomto prípade súhlas) sa môže uplatňovať oprávnene, je úlohou prevádzkovateľa.
83. Preto v súlade so zásadou zákonnosti stanovenou vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov EDPB a EDPS dôrazne odporúčajú, aby sa v rámci podmienok opakovaného použitia stanovených v článku 5 návrhu objasnilo, že v práve Únie alebo práve členského štátu sa musí stanoviť primeraný právny základ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a subjekty verejného sektora ho

---

³⁷ Okrem toho EDPB a EDPS poznamenávajú, že subjekty verejného sektora by nemali iba zohľadňovať právny rámec, ktorým sa chránia práva a záujmy dotknutých osôb, ale konať v súlade s ním.

³⁸ V záujme zrozumiteľnosti by takisto mohlo byť vhodné spresniť, že práva duševného vlastníctva, na ktoré sa odkazuje v článku 5 ods. 7, neumožňujú (nepredstavujú právny základ na) spracúvanie osobných údajov.

³⁹ Bol by zodpovedný subjekt verejného sektora alebo opakovaný používateľ?

⁴⁰ Okrem toho treba pripomenúť, že vo väčšine prípadov súhlas nepredstavuje primeraný právny základ pre spracovateľské činnosti vykonávané orgánmi verejnej moci. Pozri usmernenia EDPB 05/2020 k súhlasu podľa nariadenia 2016/579, dostupné na https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-052020-consent-under-regulation-2016679_sk.

musia starostlivo identifikovať v súvislosti s každým následným opakovaným použitím osobných údajov.

84. Ďalšími kľúčovými prvkami na vybudovanie úrovne dôvery, ktorá je cieľom tohto návrhu, sú zásady spravodlivosti a transparentnosti. Podľa týchto zásad jednotlivci musia mať úplné informácie o tom, či sa osobné údaje, ktoré poskytujú subjektom verejného sektora alebo ktoré ďalej spracúvajú tieto subjekty pri plnení svojich verejných úloh, stanú predmetom opakovaného použitia a na aké účely, ako aj o príjemcoch alebo kategórii príjemcov, ktorým sa osobné údaje poskytnú, so zreteľom na to, že vo väčšine prípadov sú dotknuté osoby podľa vnútroštátneho práva povinné poskytovať svoje osobné údaje verejným subjektom z dôvodu zákonných povinností alebo z dôvodu, že sa uchádzajú o verejnú činnosť alebo službu⁴¹.
85. Medzi podmienkami opakovaného použitia stanovenými v článku 5 návrhu však nie je žiadny odkaz na povinnosti subjektov verejného sektora týkajúce sa informovania dotknutých osôb podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ani o potrebe ich zapojenia do procesu umožnenia opakovaného použitia ich osobných údajov. Toto nielenže oslabuje zásady spravodlivosti a transparentnosti stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov s cieľom zabezpečiť, aby jednotlivci mali jasný prehľad a kontrolu nad možným použitím svojich vlastných osobných údajov, ale je to aj v rozpore s rovnakými cieľmi návrhu, ktorými je zvýšiť dôveru dotknutých osôb, že pri opakovanom použití „sa dodržia ich práva a záujmy“⁴². **EDPB a EDPS preto odporúčajú zahrnúť do návrhu výslovný odkaz na povinnosti subjektov verejného sektora informovať dotknuté osoby v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov, aby sa podporilo uplatňovanie práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu údajov, najmä práva namietať podľa článku 21 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto súvislosti EDPB a EDPS takisto odporúčajú, aby sa v návrhu vymedzili primerané prostriedky, prostredníctvom ktorých sa jednotlivci môžu zúčastňovať otvorene a na základe spolupráce na procese umožnenia opakovaného použitia ich osobných údajov.**
86. Okrem toho v záujme dosiahnutia primeranej úrovne dôvery v mechanizmus opakovaného použitia musia subjekty verejného sektora, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva alebo práva Únie oprávnené umožňovať prístup k opakovanému použitiu, pri stanovovaní rozsahu a podmienok na umožnenie prístupu k opakovanému použitiu dodržiavať zásady minimalizácie údajov a zohľadniť osobitnú ochranu požadovanú pre konkrétne odvetvia, ktoré sa bežne zaoberajú osobitnými kategóriami osobných údajov, ako je napríklad zdravotníctvo. Pri prijímaní týchto rozhodnutí by sa mala starostlivo zvážiť aj správnosť, minimalizácia uchovávaní, integrita a dôvernosť osobných údajov, ako aj potenciálny vplyv na príslušné dotknuté osoby.
87. **V tejto súvislosti EDPB a EDPS upriamujú pozornosť zákonodarcu na potrebu riešiť nevyhnutné požiadavky na ochranu osobných údajov, najmä v „citlivých odvetviach“, ako je zdravotníctvo, pri stanovovaní pravidiel upravujúcich opakované použitie osobných údajov, ako aj súvisiacich podmienok a osobitných záruk ochrany údajov.**
88. Podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov je najmä posúdenie vplyvu na ochranu údajov kľúčovým nástrojom na zabezpečenie riadneho zohľadnenia požiadaviek na ochranu údajov a primeranej ochrany práv a záujmov jednotlivcov s cieľom posilniť ich dôveru v mechanizmus opakovaného použitia. EDPB a EDPS preto odporúčajú, aby sa do znenia návrhu zahrnulo, že subjekty verejného sektora musia vykonávať posúdenie vplyvu na ochranu údajov v prípade spracúvania

---

⁴¹ Pozri Súdny dvor Európskej únie, C-201/14, Smaranda Bara a i., 1. októbra 2015, ECLI:EU:C:2015:638.

⁴² Pozri odôvodnenie 14 návrhu.

údajov, na ktoré sa vzťahuje článok 35 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁴³. Posúdenie vplyvu na ochranu údajov pomôže identifikovať riziká a primerané záruky ochrany údajov na účely opakovaného použitia, ktoré riešia tieto riziká, najmä v konkrétnych odvetviach, ktoré bežne spracúvajú osobitné kategórie osobných údajov. Rozhodnutie o opakovanom použití by malo vychádzať z práva Únie alebo práva členského štátu, najmä v prípade niektorých „citlivých odvetví“ (zdravotníctvo, ale aj dopravné alebo energetické siete), a okrem toho by malo byť založené na tomto posúdení, ako aj na konkrétnych podmienkach pre opätovných používateľov a konkrétnych zárukách pre dotknuté osoby (napríklad objasnenie rizík opätovnej identifikácie anonymizovaných údajov a záruk proti týmto rizikám). A napokon ako ďalšie opatrenie na zvýšenie dôvery a transparentnosti, výsledky takéhoto posúdenia by sa vždy, keď je to možné, mali zverejniť⁴⁴.

89. Pokiaľ ide o podmienky opakovaného použitia, v článku 5 ods. 3 návrhu sa špecifikuje, že subjekty verejného sektora „môžu“ stanoviť povinnosť opakovane používať len predpripravené údaje, ktorých osobné údaje sú anonymizované alebo pseudonymizované. To znamená, že subjekty verejného sektora nemajú povinnosť predpripraviť osobné údaje s cieľom sprístupniť opätovným používateľom len už anonymizované alebo pseudonymizované osobné údaje. V dôsledku toho môžu subjekty verejného sektora poskytnúť opätovným používateľom aj údaje, ktoré umožňujú priamo identifikovať fyzické osoby, ktorých sa údaje týkajú, ak by poskytovanie anonymizovaných údajov „nevyhovovalo potrebám opätovného používateľa“⁴⁵. V tomto prípade by subjekty verejného sektora stále mohli povoliť opakované použitie údajov na mieste alebo na diaľku v zabezpečenom prostredí spracúvania podľa článku 5 ods. 4. Vzhľadom na rýchly vývoj techník opätovnej identifikácie a dostupnosť vyspelých výpočtových zdrojov by mal zákonodarcu zohľadniť skutočnosť, že anonymizáciu, pseudonymizáciu a dokonca aj použitie zabezpečených prostredí nemožno vo všetkých prípadoch považovať za nezraniteľné, a to najmä z dlhodobého hľadiska.
90. V tejto súvislosti EDPB a EDPS vítajú, že v odôvodnení 11 sa predpokladá, že subjekt verejného sektora môže „*podmieniť využívanie takéhoto zabezpečeného prostredia spracúvania tým, že opätovný používateľ podpíše dohodu o mlčanlivosti zakazujúcu zverejnenie akýchkoľvek informácií, ktoré by ohrozili práva a záujmy tretích strán a ktoré opätovný používateľ mohol získať napriek zavedeným ochranným opatreniam*“. EDPB a EDPS však **takisto odporúčajú zahrnúť odkaz na takúto dohodu o mlčanlivosti do právneho textu návrhu medzi podmienky opakovaného použitia stanovené v článku 5. Touto dohodou by sa takisto malo zakázať opakovaným používateľom opätovne identifikovať akúkoľvek osobu, na ktorú sa údaje vzťahujú, a mala by obsahovať povinnosť pre opätovných používateľov priebežne posudzovať riziká opätovnej identifikácie a oznamovať akékoľvek porušenie ochrany údajov, ktorého výsledkom je opätovná identifikácia dotknutých fyzických osôb, a to nielen orgánu pre ochranu osobných údajov a dotknutým osobám podľa článkov 33 a 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale aj dotknutému subjektu verejného sektora.**
91. **V každom prípade EDPB a EDPS zdôrazňujú, že anonymizáciu a pseudonymizáciu nemožno zaradiť na rovnakú úroveň a subjekty verejného sektora by ich mali pri posudzovaní opakovaného použitia z hľadiska ochrany údajov posudzovať odlišne. Anonymizácia skutočne predstavuje prostriedok na**

---

⁴³ Pozri v tejto súvislosti odôvodnenie 53 smernice o otvorených dátach.

⁴⁴ Pozri stanovisko EDPS k návrhu na prepracované znenie smernice o opakovanom použití informácií verejného sektora, k dispozícii na adrese: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-07-11_psi_directive_opinion_en.pdf.

⁴⁵ Pozri odôvodnenie 11 návrhu.

podporu opakovaného používania informácií verejného sektora z hľadiska podpory hospodárskej súťaže a zároveň splňa rôzne požiadavky právnych predpisov na ochranu údajov, keďže „anonymné informácie“ vymedzené v odôvodnení 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nepatria do rozsahu pôsobnosti uvedených právnych predpisov. Naopak informácie, ktoré boli pseudonymizované (čo by mohlo viesť k opätovnej identifikácii fyzickou osobou s použitím dodatočných informácií), by sa mali stále považovať za „osobné údaje“, čo teda zahŕňa uplatňovanie ďalších opatrení vyžadovaných právnymi predpismi na ochranu údajov pri súčasnom znižovaní rizík pre dotknuté osoby a pomáhanie subjektom verejného sektora a opätovným používateľom plniť povinnosti v oblasti ochrany údajov (najmä zásady špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov a minimalizácie údajov). Úvahy týkajúce sa plnenia povinností sa vzťahujú aj na opatrenia uvedené v článku 5 ods. 4 návrhu, ktoré môžu subjekty verejného sektora uložiť ako podmienky opakovaného použitia.

3.3.3 Článok 5 ods. 11: opakované použitie „vysoko citlivých“ iných ako osobných údajov

92. V článku 5 ods. 11 sa zavádza koncepcia iných ako osobných údajov, ktoré boli identifikované ako „vysoko citlivé“, pokiaľ ide o prenos do tretích krajín, na základe práva Únie. V odôvodnení 19 návrhu sa uvádza niekoľko príkladov: „v zdravotníctve by sa za vysoko citlivé údaje o zdraví dali označiť určité súbory údajov, ktoré majú k dispozícii aktéri v systéme verejného zdravotníctva, ako napríklad verejné nemocnice“, „napríklad v kontexte európskeho priestoru pre údaje týkajúce sa zdravia alebo inej odvetvovej legislatívy“. V súvislosti s takýmito inými ako osobnými údajmi Komisia prijme delegované akty, v ktorých sa stanovujú uplatniteľné podmienky prenosu takýchto údajov do tretích krajín.
93. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že aj keď informácia v anonymizovanom súbore údajov nepredstavuje riziko priamej identifikácie alebo vyčlenenia fyzickej osoby, ale keď sa táto informácia skombinuje s ďalšími dostupnými informáciami, už by mohla zahŕňať riziko nepriamej identifikácie, takže je pravdepodobné, že bude patriť do rozsahu vymedzenia pojmu osobné údaje. Čím viac informácií je k dispozícii a údaje sa opakovane používajú a zdieľajú, tým ťažšie bude zabezpečiť anonymizáciu z dlhodobého hľadiska.⁴⁶ EDPS a EDPB by preto chceli upozorniť na skutočnosť, že väčšina údajov už v súčasnosti – a čoraz viac v budúcnosti – vytváraných a spracúvaných technikami umelej inteligencie, strojového učenia, internetu vecí, cloud computingu a analýzy veľkých dát [big data] často pravdepodobne patrí do rozsahu vymedzenia pojmu osobné údaje. V tomto scenári EDPB a EDPS vyzývajú zákonodarcu, aby zväzil, že aj opakované použitie „vysoko citlivých“ iných ako osobných údajov, ktoré sa v návrhu predpokladá, môže mať vplyv na ochranu osobných údajov, najmä ak sú takéto iné ako osobné údaje výsledkom anonymizácie osobných údajov, a teda informácií, ktoré sa pôvodne týkali fyzických osôb. Aj v týchto prípadoch sa musia v plnej miere zabezpečiť základné práva dotknutých osôb na súkromie a ochranu údajov. EDPB a EDPS ďalej dôrazne odporúčajú objasniť koncepciu „vysoko citlivých iných ako osobných údajov“, a to aspoň poskytnutím konkrétnych príkladov.

---

⁴⁶ Pozri v tejto súvislosti stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 č. 5/2014 k technikám anonymizácie (WP 216), ako aj rozsudok SDEÚ z 19. októbra 2016, Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland, vo veci C-582/14, v ktorom sa odkazuje na odôvodnenie 26 smernice 95/46/ES, pokiaľ ide o právne a praktické prostriedky, ktoré môžu ovplyvniť opätovnú identifikáciu použitím ďalších údajov v rukách tretích strán. Táto otázka bude podrobnejšie rozpracovaná v pripravovaných usmerneniach EDPB k anonymizácii/pseudonymizácii.

3.3.4 Článok 6: poplatky za opakované použitie údajov

94. Pokiaľ ide o poplatky predpokladané v článku 6 návrhu, EDPB a EDPS poznamenávajú, že smernica o otvorených dátach obsahuje výslovný odkaz na „náklady na anonymizáciu“ v odôvodneniach 36 a 38, ako aj v článku 6 ods. 1, 4 a 5. V smernici o otvorených dátach sa konkrétne stanovuje výnimka z bezplatného opakovaného použitia dokumentov s cieľom umožniť subjektom verejného sektora účtovať opakovaným používateľom primerané náklady, ktoré im vzniknú v súvislosti s predpripravením, agregovaním a/alebo anonymizáciou osobných údajov ponúkaných na opakované použitie v situáciách, keď by použitie takýchto techník bolo odôvodnené vzhľadom na zvýšené riziká vyplývajúce z ponuky takýchto údajov na opakované použitie.
95. Vzhľadom na to, že v určitých prípadoch môže byť pseudonymizácia alebo anonymizácia informácií v držbe subjektov verejného sektora zložitá, časovo náročná a nákladná úloha, ktorá si vyžaduje odborné znalosti, ktoré nemusia byť vždy k dispozícii, EDPB a EDPS odporúčajú do článku 6 ods. 5 návrhu zahrnúť, že **v poplatkoch účtovaných subjektmi verejného sektora za povolenie opakovaného použitia údajov sa môžu náležite zohľadniť náklady, ktoré subjektom verejného sektora vznikli v súvislosti s pseudonymizáciou alebo anonymizáciou osobných údajov sprístupnených na opakované použitie.**
96. Takisto možno konštatovať, že **návrhom sa ruší všeobecná zásada „bezplatného“ opakovaného použitia stanovená v smernici o otvorených dátach.** V článku 6 ods. 1 návrhu sa konkrétne uvádza, že *„[S]ubjekty verejného sektora, ktoré umožňujú opakované použitie údajov kategórií uvedených v článku 3 ods. 1, môžu účtovať poplatky za povolenie opakovaného použitia takýchto údajov.“* V tejto súvislosti je preto previazanie so smernicou o otvorených dátach nejasné.
97. Okrem toho možno uviesť, že napriek tomu, že v článku 6 ods. 5 sa stanovuje, že *„[P]oplatky musia vychádzať z nákladov na spracúvanie žiadostí o opakované použitie údajov [...]“*, zdá sa, že v návrhu sa zavádzajú finančné stimuly pre subjekty verejného sektora s cieľom umožniť opakované použitie osobných údajov.
98. Ďalej treba uviesť, že v článku 6 ods. 4 sa stanovuje povinnosť subjektov verejného sektora *„prij[at] opatrenia na stimulovanie opakovaného používania údajov kategórií uvedených v článku 3 ods. 1 [čo zahŕňa osobné údaje] na nekomerčné účely a zo strany malých a stredných podnikov v súlade s pravidlami štátnej pomoci.“*
99. Tento aspekt, aj vzhľadom na problematické body návrhu opísané vo všeobecných poznámkach tohto spoločného stanoviska, je problematický z hľadiska ochrany údajov, a to so zreteľom na právne, ako aj praktické vykonávanie. Najmä nejasnosti týkajúce sa druhu stimulov a ich adresátov môžu vyvolať ďalšie otázky, pokiaľ ide o to, či súhlas ako jeden z právnych základov uvedených v článku 5 ods. 6 návrhu na opakované použitie osobných údajov bude primeraným právnym základom, najmä vzhľadom na slobodu jednotlivcov odmietnuť poskytnúť svoj súhlas s opakovaným použitím ich osobných údajov alebo ho stiahnuť⁴⁷.

---

⁴⁷ Ako sa uvádza v Usmerneniach EDPB 05/2020 k súhlasu podľa nariadenia 2016/679, vo všeobecnosti každý prvok neprimeraného tlaku alebo vplyvu na dotknutú osobu (čo sa môže prejavovať rôznymi spôsobmi), ktorý bráni dotknutej osobe, aby si uplatnila svoju slobodnú vôľu, robí súhlas neplatným.

3.3.5 Správa a inštitucionálne aspekty: článok 7 (príslušné subjekty), článok 8 (jednotné informačné miesto)

100. V návrhu sa stanovuje, že členské štáty budú musieť zriadiť jednotné kontaktné miesto na účely opakovaného použitia údajov verejného sektora (článok 8) a zriadiť subjekty zodpovedné za poskytovanie podpory subjektom verejného sektora technickými prostriedkami a právnou pomocou na účely opakovaného použitia údajov (článok 7). Podľa článku 7 ods. 3 takéto „príslušné subjekty“ môžu byť poverené udelením prístupu na opakované použitie údajov vrátane osobných údajov.
101. Preto budú príslušné subjekty okrem iného pomáhať subjektom verejného sektora pri získavaní súhlasu alebo povolenia na opakované použitie a môžu byť poverené aj udeľovaním prístupu k opakovanému použitiu údajov v držbe subjektu verejného sektora vrátane osobných údajov.
102. V prvom rade by sa malo objasniť ustanovenie článku 7 ods. 2 písm. c), a to vzhľadom na neurčitost' použitej terminológie („povolení[e] pre opätovných používateľov na opakované použitie“; „na altruistické a iné účely“; „v súlade s konkrétnymi rozhodnutiami držiteľov údajov“). Celkový význam ustanovenia (príslušné subjekty zabezpečujú „v relevantných prípadoch podporu subjektov verejného sektora pri získavaní súhlasu alebo povolenia pre opätovných používateľov na opakované použitie na altruistické a iné účely v súlade s konkrétnymi rozhodnutiami držiteľov údajov“) je preto nejasný.
103. Po ďalšie, napriek tomu, že tieto subjekty sú v zásade poverené podpornými a poradenskými povinnosťami voči subjektom verejného sektora na účely opakovaného použitia údajov, niektoré z ich úloh sa týkajú vykonávania záruk stanovených v právnych predpisoch na ochranu údajov a posilňovania ochrany práv a záujmov jednotlivcov, pokiaľ ide o ich osobné údaje. V kapitole II návrhu sa však neobjasňuje, či dozorné orgány pre ochranu údajov – ktorým sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov okrem iného zverujú aj poradné právomoci – môžu byť určené ako príslušný subjekt podľa článku 7 návrhu⁴⁸.
104. V tejto súvislosti EDPS a EDPB v prvom rade zdôrazňujú, že určenie a znásobenie príslušných subjektov, ktoré sa môžu do určitej miery zaoberať spracúvaním osobných údajov podľa kapitoly II návrhu, by mohli viesť k skutočnej zložitosti pre subjekty verejného sektora, opätovných používateľov a dotknuté osoby, ako aj ovplyvniť konzistentnosť, pokiaľ ide o monitorovanie uplatňovania ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. **Preto vzhľadom na to, že osobné údaje sú predmetom opakovaného použitia na základe návrhu, EDPB a EDPS sa domnievajú, že dozorné orgány pre ochranu údajov by mali byť jedinými orgánmi zodpovednými za dohľad nad takýmto spracúvaním osobných údajov. Týmto orgánom by sa mali poskytnúť primerané zdroje s cieľom umožniť im účinne a efektívne vykonávať túto úlohu.**
105. **Okrem toho, ak by sa určili osobitné subjekty, ktoré by pomáhali subjektom verejného sektora a opätovným používateľom údajov a boli poverené udeľovaním prístupu na opakované použitie údajov vrátane osobných údajov, takéto subjekty sa nesmú označovať ako „príslušné“, pretože by nepôsobili ako dozorný orgán, ktorý môže monitorovať a presadzovať ustanovenia týkajúce sa spracúvania osobných údajov. S cieľom zabezpečiť právnu istotu a konzistentnosť uplatňovania *acquis* Únie v oblasti**

---

⁴⁸ Ako je to v prípade existujúcich dátových priestorov, napr. francúzske centrum pre údaje týkajúce sa zdravia [the French Health Data Hub], kde je francúzsky orgán pre ochranu údajov príslušný povoliť prístup ku konkrétnym osobným údajom. V tejto súvislosti pozri aj poradné právomoci zverené orgánom pre ochranu údajov v kontexte posúdenia vplyvu na ochranu údajov s cieľom zabezpečiť ich súlad s pravidlami na ochranu osobných údajov podľa článku 57 ods. 1 písm. l) a článku 58 ods. 3 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

ochrany osobných údajov činnosti a povinnosti takýchto určených subjektov podliehajú aj priamej právomoci orgánov pre ochranu údajov a ich dohľadu, ak sa týkajú osobných údajov.

106. V súlade so svojimi právomocami a úlohami podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov orgány pre ochranu osobných údajov už majú osobitné odborné znalosti v oblasti monitorovania súladu spracúvania údajov, ako aj v oblasti zvyšovania povedomia prevádzkovateľa a sprostredkovateľa o ich povinnostiach súvisiacich so spracúvaním osobných údajov. Preto s cieľom zabezpečiť súlad medzi inštitucionálnym rámcom stanoveným v kapitole II návrhu a všeobecným nariadením o ochrane údajov EDPB a EDPS odporúčajú objasniť, že hlavnými príslušnými orgánmi pre dohľad nad ustanoveniami kapitoly II týkajúcimi sa spracúvania osobných údajov a ich presadzovanie sú dozorné orgány pre ochranu údajov. Aby sa zabezpečilo jednotné uplatňovanie týchto ustanovení, tieto orgány by mali úzko spolupracovať s konkrétnymi subjektmi určenými podľa návrhu na pomoc subjektom verejného sektora a opätovným používateľom a poverenými udeľovaním prístupu na opakované použitie údajov, a to v prípade potreby na základe konzultácií s inými príslušnými odvetvovými orgánmi.
107. EDPB a EDPS takisto poznamenávajú, že v návrhu sa podľa článku 8 ods. 4 predpokladá mechanizmus nápravy pre opätovných používateľov, ak chcú napadnúť rozhodnutie o zamietnutí prístupu k údajom na opakované použitie, ktoré je odlišné od rozhodnutia stanoveného v smernici o otvorených dátach. Podľa smernice o otvorených dátach (pozri článok 4 ods. 4) konkrétne opravné prostriedky zahŕňajú možnosť preskúmania neustranným subjektom zodpovedným za preskúmanie s príslušnými odbornými znalosťami, ako je okrem iných „dozorný orgán zriadený v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 alebo vnútroštátny justičný orgán, ktorého rozhodnutia sú pre dotknutý subjekt verejného sektora záväzné“. Bez toho, aby boli dotknuté pripomienky, ktoré už boli uvedené v tomto spoločnom stanovisku v súvislosti s potrebou objasnenia previazania návrhu so smernicou o otvorených dátach, EDPB a EDPS upriamujú v tejto veci pozornosť zákonodarcu na nesúlad medzi týmito dvoma súbormi pravidiel.

3.4 Požiadavky, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov služieb zdieľania údajov

V dôvodovej správe sa uvádza, že „[C]ieľom kapitoly III je posilniť dôveru v zdieľanie osobných a iných údajov a znížiť transakčné náklady na zdieľanie údajov medzi podnikmi (B2B), ako aj na zdieľanie údajov spotrebiteľov s podnikmi (C2B) vytvorením notifikačného režimu pre poskytovateľov služieb zdieľania údajov. Títo poskytovatelia budú musieť splniť niekoľko požiadaviek, najmä zachovať si neutralitu, pokiaľ ide o vymieňané údaje. Nesmú takéto údaje použiť na iné účely. Poskytovatelia služieb zdieľania údajov, ktorí ponúkajú služby fyzickým osobám, budú musieť splniť aj dodatočné kritérium prevzatia fiduciárnych povinností voči jednotlivcom, ktorí ich využijú. Cieľom tohto prístupu je zabezpečiť, aby služby zdieľania údajov fungovali otvorene, aby boli založené na spolupráci a aby posilňovali postavenie fyzických a právnických osôb tým, že sa im poskytne lepší prehľad o ich údajoch a kontrola nad nimi. Monitorovaním dodržiavania požiadaviek spojených s poskytovaním takýchto služieb bude poverený príslušný orgán určený členskými štátmi.“⁴⁹

---

⁴⁹ Dôvodová správa, strana 7.

108. V článku 9 ods. 1 návrhu, ktorý je spresnený v odôvodnení 22, sa stanovujú tri rôzne typy služieb zdieľania údajov:
- v písmene a) sprostredkovateľské [intermediary] medzi držiteľmi údajov, ktorí sú právnickými osobami a potenciálnymi používateľmi údajov,
  - v písmene b) sprostredkovateľské služby [intermediation services] medzi dotknutými osobami a potenciálnymi používateľmi údajov,
  - v písmene c) „dátové družstvá“.
109. Pri prvom type služby zdieľania údajov sa v článku 9 ods. 1 písm. a) odkazuje na „*sprostredkovateľské služby medzi držiteľmi údajov, ktorí sú právnickými osobami, a potenciálnymi používateľmi údajov vrátane sprístupňovania technických alebo iných prostriedkov umožňujúcich takéto služby; tieto služby môžu zahŕňať dvojstrannú alebo viacstrannú výmenu údajov alebo vytvorenie platforiem alebo databáz umožňujúcich výmenu alebo spoločné využívanie údajov, ako aj vytvorenie osobitnej infraštruktúry na prepojenie držiteľov a používateľov údajov;*“.
110. V odôvodnení 22 sa upresňuje: „*Očakáva sa, že poskytovatelia služieb zdieľania údajov (sprostredkovatelia údajov) zohrajú v dátovom hospodárstve kľúčovú rolu pri podpore agregácie a výmeny veľkého objemu relevantných údajov. Sprostredkovatelia údajov ponúkajúci služby, ktoré spájajú rôznych aktérov, môžu prispieť k efektívnemu združovaniu údajov, ako aj ku ľahčeniu dvojstranného zdieľania údajov. Špecializovaní sprostredkovatelia údajov, ktorí sú nezávislí od držiteľov aj používateľov údajov, môžu podporiť nástup nových ekosystémov založených na údajoch, ktoré budú nezávislé od všetkých aktérov s významným trhovým vplyvom. Toto nariadenie by sa malo vzťahovať len na poskytovateľov služieb zdieľania údajov, ktorých hlavným cieľom je založenie podniku, právneho a potenciálne aj technického vzťahu medzi držiteľmi údajov vrátane dotknutých osôb na jednej strane a potenciálnymi používateľmi na strane druhej, a pomoc obom stranám pri vzájomných dátových transakciách. Malo by sa vzťahovať len na sprostredkovateľské služby medzi neurčitým počtom držiteľov a používateľov údajov, vynímajúc služby zdieľania údajov, ktoré sú určené pre uzavretú skupinu držiteľov a používateľov údajov.*“
111. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB a EDPS zastávajú názor, že záležitosť uvedená vo všeobecných poznámkach v rámci tohto spoločného stanoviska je hlavnou obavou, konkrétne riziko, že návrh vytvorí paralelný súbor pravidiel, ktoré nie sú v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, je osobitne zjavné v súvislosti s kapitolou III návrhu. Prepojenie ustanovení článku 9 návrhu, ktoré sa týkajú „držiteľov údajov“, „potenciálnych používateľov údajov“, „výmeny alebo spoločného využívania údajov“, „prepojenia držiteľov údajov a používateľov údajov“ s pravidlami a zásadami všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
112. Pripomíname, že služba zdieľania údajov ako platforma pre „sprostredkovateľské služby medzi neurčitým počtom držiteľov a používateľov údajov“ vynímajúc používanie uzavretou skupinou používateľov údajov, pokiaľ sa sprostredkovanie týka osobných údajov, musí byť v súlade najmä so zásadou špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov podľa článku 25 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁵⁰.

---

⁵⁰ Pozri článok 25 ods. 2: „Prevádzkovateľ vykoná primerané technické a organizačné opatrenia, aby zabezpečil, že štandardne sa spracúvajú len osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné pre každý konkrétny účel spracúvania. Uvedená povinnosť sa vzťahuje na množstvo získaných osobných údajov, rozsah ich spracúvania, dobu ich

113. EDPB a EDPS takisto poukazujú na zásady ochrany údajov týkajúce sa transparentnosti (a obmedzenia účelu) spracúvania osobných údajov. Ako sa uvádza v usmerneniach WP29 k transparentnosti, „dotknutá osoba by mala... byť schopná vopred určiť, aký rozsah a aké dôsledky spracúvanie zahŕňa“ [...] „najmä aký druh účinku bude konkrétne spracúvanie opísané vo vyhlásení/oznámení o ochrane súkromia skutočne mať na dotknutú osobu“⁵¹.
114. **Koncepcia služby zdieľania údajov ako platformy pre „sprostredkovateľské služby [intermediating] medzi neurčitým počtom držiteľov a používateľov údajov“ ako druhu mnohostrannej platformy otvorených dát by bola v rozpore s uvedenými zásadami špecifickej ochrany súkromia a štandardnej ochrany súkromia, transparentnosti a obmedzenia účelu pri ochrane údajov, ak platforma neumožňuje dotknutým osobám predbežný výber účelov a používateľov ich osobných údajov a predbežné informovanie dotknutých osôb o nich. V záujme zrozumiteľnosti by tento aspekt mal byť v návrhu objasnený minimálne v odôvodnení.**
115. **Nejasný je aj rozsah pojmu sprostredkovateľ údajov [data intermediary] medzi držiteľmi údajov a právnickými osobami, a preto by sa mal upresniť**⁵².

---

uchovávaní a ich dostupnosť. Konkrétne sa takýmito opatreniami zabezpečí, aby osobné údaje **neboli bez zásahu fyzickej osoby štandardne prístupné neobmedzenému počtu fyzických osôb.**“

Pozri aj Usmernenia EDPB 4/2019 týkajúce sa zásady špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov na strane 20:

„Pokiaľ ide o obmedzenie účelu, ku kľúčovým prvkom špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov môže patriť:

- určenie vopred – legitímne účely sa musia určiť pred navrhnutím spracúvania,
- konkrétnosť – účely sú konkrétne a zrejme, pokiaľ ide o dôvody, prečo sú údaje spracúvané,
- orientácia na účel – návrh spracúvania a stanovovanie hraníc spracúvania by sa mali riadiť účelom spracúvania,
- nevyhnutnosť – na základe účelu sa určuje, ktoré osobné údaje sú nevyhnutné na dané spracúvanie,
- zlučiteľnosť – každý nový účel musí byť zlučiteľný s pôvodným účelom, na ktorý boli údaje získané, a príslušné zmeny návrhu sa ním musia riadiť,
- obmedzenie ďalšieho spracúvania – prevádzkovateľ by nemal spájať súbory údajov alebo vykonávať ďalšie spracúvanie pre nové, nezlučiteľné účely,
- obmedzenia opätovného použitia – prevádzkovateľ by mal používať technické opatrenia vrátane hašovania [hashing] a šifrovania s cieľom obmedziť možnosť použitia osobných údajov na iný účel. Prevádzkovateľ by mal takisto mať aj organizačné opatrenia, ako sú politiky a zmluvné záväzky, ktoré obmedzujú opakované použitie osobných údajov,
- preskúmanie – prevádzkovateľ by mal pravidelne preskúmať, či je spracúvanie nevyhnutné na účely, na ktoré boli údaje získané, a vykonať test, či návrh stále zodpovedá zásade obmedzenia účelu.

⁵¹ Usmernenia pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 k transparentnosti podľa nariadenia 2016/679, WP260, rev. 01, strana 7.

⁵² V odôvodnení 22 sa uvádza: „[...] Vyňatí by mali byť poskytovatelia **cloudových služieb**, ako aj **poskytovatelia služieb, ktorí získavajú údaje od držiteľov a následne ich agregujú, obohacujú alebo transformujú** a používateľom **udeľujú licencie** na využívanie výsledných údajov bez toho, aby vytvorili priamy vzťah medzi držiteľmi a používateľmi údajov – napríklad **reklamné spoločnosti alebo dátoví brokeri, dátové poradenské agentúry alebo poskytovatelia dátových produktov**, pri ktorých poskytovateľ služby pridá k údajom hodnotu. Poskytovatelia služieb zdieľania údajov by však zároveň mali mať možnosť **upravovať vymieňané údaje, pokiaľ to zlepší ich použiteľnosť** pre používateľa a pokiaľ si to používateľ želá – napríklad konverziou na konkrétne formáty. Okrem toho by sa toto nariadenie **nemalo vzťahovať na služby, ktoré sa zameriavajú na sprostredkovanie obsahu, najmä obsahu chráneného autorskými právami**.

116. Vo všeobecnosti možno poznamenať, že v návrhu sa neuvádza, ako (podľa ktorého právneho základu všeobecného nariadenia o ochrane údajov) budú poskytovatelia služieb zdieľania údajov zhromažďovať osobné údaje na účely zdieľania.
117. Takisto nie je jasné, či poskytovatelia služieb zdieľania údajov môžu sprostredkovať údaje, ktorých opakované použitie podľa kapitoly II návrhu povolili subjekty verejného sektora.
118. V záujme transparentnosti a zvýšenia (a nie zníženia) úrovne dôvery občanov je takisto kľúčové, aby sa v návrhu jasne uviedlo, že služba zdieľania údajov sa bude poskytovať po zaplatení určitej „ceny“ držiteľmi a používateľmi údajov. Tento aspekt možno vyvodiť zo znenia článku 11 ods. 3 návrhu⁵³, ale toto znenie je nejasné a neúplné (neuvádza sa v ňom jasná predstava o peňažných transakciách spojených so spracúvaním osobných údajov). Táto jasná motivácia „speňažiť“ osobné údaje takisto zvyšuje dôležitosť kontrol súladu s požiadavkami na ochranu údajov⁵⁴. V tejto súvislosti, ako aj v súvislosti s ostatnými kapitolami návrhu, sa v posúdení vplyvu⁵⁵ žiaľ nezohľadňujú riziká v oblasti ochrany údajov.
119. Okrem toho EDPB a EDPS poznamenávajú, že návrh neobsahuje jasnú predstavu, napríklad vo forme príkladov v odôvodneniach, o „prípadoch použitia“ služieb zdieľania údajov (ktorých už zdôraznený „aspekt peňažnej transakcie“ by mal byť v príslušnom prípade objasnený verejnosti a dotknutým osobám). Napríklad v odôvodnení 22 sa uvádza, čo nie je platformou na výmenu údajov, ktorú treba považovať za „sprostredkovateľa údajov“ [data intermediary]: *„Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na platformy na výmenu údajov, ktoré používa výlučne jeden držiteľ údajov s cieľom umožniť využívanie údajov v jeho držbe, ani na platformy vyvinuté v kontexte predmetov a zariadení pripojených k internetu vecí, ktorých hlavným cieľom je zabezpečiť funkcie pripojeného predmetu alebo zariadenia a umožniť služby s pridanou hodnotou“*, ale v tejto súvislosti sa neuvádza predpokladaný prípad použitia.

Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na **platformy na výmenu údajov, ktoré používa výlučne jeden držiteľ údajov** s cieľom umožniť využívanie údajov v jeho držbe, ani na platformy vyvinuté v kontexte predmetov a zariadení pripojených k internetu vecí, ktorých hlavným cieľom je zabezpečiť funkcie pripojeného predmetu alebo zariadenia a umožniť služby s pridanou hodnotou. Za poskytovateľov služieb zdieľania údajov by sa na účely tohto nariadenia nemali považovať ‚poskytovatelia konsolidovaného informačného systému‘ v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 53 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ani ‚poskytovatelia služieb informovania o účte‘ v zmysle článku 4 bodu 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366. Na subjekty, ktoré obmedzujú svoje činnosti na uľahčenie využívania údajov sprístupnených na základe dátového altruizmu a ktoré pôsobia na neziskovom základe, by sa nemala vzťahovať kapitola III tohto nariadenia, keďže táto činnosť slúži všeobecnému záujmu zväčšovaním objemu údajov dostupných na takéto účely.“

⁵³ V článku 11 ods. 3 návrhu sa stanovuje: „poskytovateľ zabezpečí, aby bol postup získavania prístupu k jeho službám spravodlivý, transparentný a nediskriminačný tak pre držiteľov údajov, ako aj pre používateľov údajov, a to aj z hľadiska cien.“

⁵⁴ V tejto súvislosti EDPB vypracúva usmernenia k získavaniu a používaniu osobných údajov za finančnú odmenu.

⁵⁵ Posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k aktu o správe údajov, SWD(2020) 295 final, k dispozícii na adrese:

<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SWD:2020:0295:FIN:EN:PDF>.

3.4.1 Sprostredkovatelia údajov podľa článku 9 ods. 1 písm. b): sprostredkovateľské služby medzi dotknutými osobami a potenciálnymi používateľmi údajov⁵⁶.

120. EDPS a EDPB poznamenávajú, že ustanovenia týkajúce sa sprostredkovateľských služieb medzi dotknutými osobami, ktoré chcú sprístupniť svoje osobné údaje v rámci uplatnenia práv podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, a potenciálnymi používateľmi údajov, ako sa uvádza v článku 9 ods. 1 písm. b), sa majú uplatňovať bez toho, aby bolo dotknuté účinné uplatňovanie práv dotknutých osôb a povinností prevádzkovateľa údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
121. V návrhu sa však nešpecifikujú spôsoby, na základe ktorých by takíto poskytovatelia služieb mohli účinne pomáhať jednotlivcom pri uplatňovaní ich práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ani sa v ňom neuvádza, na ktoré osobné údaje sa bude takáto pomoc vzťahovať, ani presne na ktorých používateľov údajov⁵⁷.
122. EDPB a EDPS sa v prvom rade domnievajú, že účinné uplatňovanie práv dotknutých osôb a možné spôsoby takéhoto uplatňovania sú stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov v podobe monitorovania vykonávaného vnútroštátnymi dozornými orgánmi podľa článku 51 uvedeného nariadenia. Nedostatočná zrozumiteľnosť, pokiaľ ide o presné spôsoby pomoci poskytovanej na účely výkonu práv dotknutých osôb, ako aj príjemcov takéhoto procesu a ich povinnosti voči dotknutým osobám, môže viesť k väčšej právnej neistote pri účinnom uplatňovaní práv dotknutých osôb podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
123. **EDPB a EDPS preto odporúčajú, aby návrh odrážal právny rámec EÚ (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), podľa ktorého môže Európsky výbor pre ochranu údajov v súlade s článkom 70 všeobecného nariadenia o ochrane údajov spresniť takéto spôsoby, ako aj súvisiace povinnosti vzťahujúce sa na poskytovateľov služieb zdieľania údajov a príjemcov⁵⁸.**
124. Takisto nie je jasné, či sa sprostredkovateľské služby uvedené v článku 9 ods. 1 písm. b) návrhu, pre ktoré sa v článku 2 neuvádza vymedzenie pojmu, vzťahujú len na systémy riadenia osobných údajov (a do akej miery). EDPB a EDPS poukazujú na rozdiel medzi systémami riadenia osobných údajov, ktoré umožňujú riadenie osobných údajov a uľahčujú výkon práv dotknutých osôb („prepojenie s dotknutou osobou“)⁵⁹, na jednej strane a poskytovateľmi služieb zdieľania údajov medzi podnikmi (ktorých korelácia so „sprostredkovateľmi údajov“ je nejasná) na strane druhej. Práve v súvislosti s druhou situáciou, v ktorej je dotknutá osoba vzdialenejšia a hrozí riziko, že nebude mať jasný prehľad a kontrolu nad zdieľaním svojich osobných údajov, môžu byť problematické body z hľadiska ochrany údajov závažnejšie⁶⁰.

---

⁵⁶ V článku 9 ods. 1 písm. b) návrhu sa odkazuje na: „sprostredkovateľské služby medzi dotknutými osobami, ktoré chcú sprístupniť svoje osobné údaje v rámci uplatnenia práv podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, a potenciálnymi používateľmi údajov vrátane sprístupnenia technických alebo iných prostriedkov umožňujúcich takéto služby“.

⁵⁷ Článok 11 ods. 10 návrhu je stále dosť neurčitý, pokiaľ ide o znenie „poskytovateľ, ktorý ponúka služby dotknutým osobám, **musí pri podpore výkonu ich práv konať v ich najlepšom záujme**, najmä poskytovaním poradenstva dotknutým osobám o potenciálnych spôsoboch použitia údajov a štandardných podmienkach spojených s takýmto použitím“.

⁵⁸ V tejto súvislosti EDPB v súčasnosti pripravuje usmernenia k právam dotknutých osôb.

⁵⁹ Pozri stanovisko EDPS k systémom riadenia osobných údajov, 20. októbra 2016, k dispozícii na adrese: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf.

⁶⁰ Pozri stanovisko EDPS o Európskej dátovej stratégii, bod 20: „EDPS zároveň zdôrazňuje potrebu opatrnosti, pokiaľ ide o úlohu data brokerov, ktorí sa aktívne podieľajú na zbere obrovských súborov údajov vrátane

125. Vo všetkých prípadoch sa však musia uplatňovať zásady transparentnosti, spravodlivosti a obmedzenia účelu.
126. Vo svojom stanovisku o systémoch riadenia osobných údajov EDPS uvádza, že „[V] každom prípade je kľúčové zabezpečiť transparentnosť obchodného modelu vo vzťahu k fyzickým osobám, ktorých údaje sa spracúvajú, aby boli informované o dotknutých záujmoch (systémov riadenia osobných údajov a iných poskytovateľov služieb) a aby mohli systémy riadenia osobných údajov používať pri plnej informovanosti“⁶¹.
127. V návrhu sa poskytujú určité objasnenia týkajúce sa poskytovateľov služieb spoločného využívania údajov, ktorí nie sú usadení v Únii, s cieľom určiť, či takýto poskytovateľ ponúka služby v rámci Únie. Táto špecifikácia v odôvodnení 27 návrhu sa zdá byť v súlade s odôvodnením 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V záujme právnej istoty by mohlo byť užitočné špecifikovať, že v prípade spracúvania osobných údajov sa na uvedených poskytovateľov služieb zdieľania údajov, ktorí nie sú usadení v Únii, vzťahujú pravidlá a zásady všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

3.4.2 Sprostredkovatelia údajov [data intermediaries] podľa článku 9 ods. 1 písm. c): „dátové družstvá“

128. EDPB a EDPS zdôrazňujú, že pojem „služba dátových družstiev“ uvedený v článku 9 ods. 1 písm. c) návrhu⁶² zostáva nejasný, pokiaľ ide o povahu aj povinnosti. V tejto súvislosti by sa malo zaviesť jasné vymedzenie takýchto poskytovateľov služieb zdieľania údajov, ako aj ich príslušné povinnosti, aby sa pri poskytovaní takýchto služieb zabránilo akejkoľvek právnej neistote.
129. Hoci sa v návrhu špecifikuje, že „[C]ieľom dátových družstiev je posilniť postavenie jednotlivcov vďaka informovanému rozhodovaniu pred udelením súhlasu s použitím údajov, ovplyvňovať podmienky

---

osobných údajov z rôznych zdrojov. Čerpajú z rôznych zdrojov údajov používaných pre služby súvisiace s údajmi, ako sú údaje, ktoré sa zverejňujú na iné nesúvisiace účely; údaje z verejných registrov (otvorené dáta), ako aj údaje z internetu a sociálnych médií, a to často v rozpore s právnymi predpismi na ochranu údajov. V tejto súvislosti EDPS poznamenáva, že činnosti data brokerov veľkých dát [big data] sú predmetom zvýšenej kontroly a vyšetrujú ich viaceré vnútroštátne orgány pre ochranu údajov.“

⁶¹ Pozri stranu 13 bod 52 stanoviska EDPS k systémom riadenia osobných údajov, 20. októbra 2016, k dispozícii na adrese: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf.

Pozri aj bod 53, strana 13. „Zdá sa, že model systémov riadenia osobných údajov (PIMS) podnecuje diskusiu o tom, kto „vlastní“ naše osobné údaje. Jednotlivci v EÚ majú základné právo na ochranu svojich osobných údajov na základe článku 8 Charty základných práv EÚ. Podrobné práva a povinnosti týkajúce sa výkonu tohto práva sú presnejšie upravené v nedávno prijatom všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Tieto otázky sa netýkajú len systémov riadenia osobných údajov: osobné údaje sa často vnímajú ako „mena“, ktorú platíme za tzv. bezplatné služby na internete. Tento trend však neznamena, že osobné údaje jednotlivcov možno právne považovať za majetok, s ktorým možno voľne obchodovať ako s akýmkoľvek iným majetkom na trhu. Naopak, systémy riadenia osobných údajov v zásade nebudú môcť „predať“ osobné údaje, ale ich úlohou bude umožniť tretím stranám používať osobné údaje na **konkrétne účely a počas konkrétnych časových období v súlade s podmienkami, ktoré určia samotní jednotlivci, a všetkými ostatnými zárukami stanovenými v platných právnych predpisoch o ochrane údajov.**“

⁶² V článku 9 ods. 1 písm. c) návrhu sa odkazuje na „služby dátových družstiev, t. j. služby, ktorých cieľom je dotknutým osobám, spoločnostiam s jedným spoločníkom alebo mikropodnikom, malým a stredným podnikom, ktoré sú členmi družstva alebo ktoré družstvu zverujú právomoc rokovať o podmienkach spracúvania údajov pred udelením súhlasu, pomôcť pri prijímaní informovaných rozhodnutí pred udelením súhlasu so spracovaním údajov a umožniť mechanizmy výmeny názorov na účely spracovania údajov a na podmienky, ktoré by najlepšie odrážali záujmy daných dotknutých osôb alebo právnických osôb“.

organizácií používateľov údajov, ktoré sa na použitie údajov viažu, alebo riešiť prípadné spory medzi členmi skupiny o to, ako možno údaje použiť, ak sa takéto údaje týkajú viacerých dotknutých osôb v danej skupine“⁶³, treba pripomenúť, že povinnosti týkajúce sa transparentnosti, ako aj podmienky týkajúce sa platného súhlasu dotknutej osoby podľa článku 6 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679 a podmienky týkajúce sa spracúvania osobných údajov podľa tohto právneho základu sú vymedzené a stanovené v tom istom nariadení.

130. EDPB a EDPS sa preto domnievajú, že postavenie jednotlivcov pri prijímaní informovaných rozhodnutí alebo riešenie prípadného sporu o tom, ako možno údaje použiť, sa nemajú považovať za podmienky, ktoré sú predmetom dohody, ale za povinnosti prevádzkovateľov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679. V tejto súvislosti treba poukázať aj na to, že odkaz v odôvodnení 24 návrhu na údaje, ktoré „sa týkajú“ viacerých dotknutých osôb, pokiaľ ide o osobné údaje, nemusí byť v súlade s vymedzením osobných údajov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679⁶⁴, v ktorom sa odkazuje na „akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby“.
131. Ako sa ďalej uvádza v odôvodnení 24 návrhu, „práva podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 si môže uplatniť len každý jednotlivec samostatne a nemožno ich preniesť ani delegovať na dátové družstvo“. EDPB a EDPS sa domnievajú, že formulácia týchto zásad s možnosťou zveriť dátovým družstvám právomoci „rokovať o podmienkach spracúvania údajov pred udelením súhlasu“ je prinajmenšom nejasná, ak nie priamo protichodná. „Podmienky“ spracúvania osobných údajov sú v skutočnosti tie, ktoré sú zakotvené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, a preto ich nemožno zmeniť ani nahradiť zmluvou, ani iným druhom súkromných dohôd.

3.4.3 Článok 10: notifikačný režim – všeobecné požiadavky na oprávnenie na registráciu – obsah registrácie; výsledky (a načasovanie) notifikácie. Článok 11: podmienky poskytovania služieb zdieľania údajov

132. V kapitole III návrhu sa stanovuje povinnosť poskytovateľov služieb zdieľania údajov opísaných v článku 9 ods. 1 predložiť príslušnému orgánu notifikáciu (povinnú notifikáciu). V článku 10 ods. 1 a 2 sa stanovujú pravidlá určenia právomoci členského štátu na účely tohto návrhu. Právomoc má členský štát, v ktorom má poskytovateľ služieb zdieľania údajov hlavné miesto podnikateľskej činnosti [main establishment], alebo členský štát, v ktorom má miesto činnosti právny zástupca poskytovateľa služieb zdieľania údajov, ktorý nie je usadený v Únii.
133. Informácie, ktoré majú byť zahrnuté v notifikácii, sa stanovujú v článku 10 ods. 6 písm. a) až h) návrhu⁶⁵. Okrem toho v článku 10 ods. 7 sa stanovuje, že „[N]a žiadosť poskytovateľa príslušný orgán do jedného týždňa vydá štandardizované vyhlásenie potvrdzujúce, že poskytovateľ predložil notifikáciu podľa odseku 4.“

---

⁶³ Odôvodnenie 24 návrhu.

⁶⁴ Vymedzenie pojmu v článku 4 bode 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁶⁵ „Notifikácia musí zahŕňať tieto informácie:

- a) meno/názov poskytovateľa služieb zdieľania údajov;
- b) právne postavenie, formu a registračné číslo poskytovateľa, ak je zapísaný v obchodnom alebo inom podobnom verejnom registri;
- c) adresu prípadného hlavného miesta činnosti poskytovateľa v Únii a prípadne akejkoľvek vedľajšej pobočky v inom členskom štáte alebo adresu právneho zástupcu určeného podľa odseku 3;

134. Ako sa zdôrazňuje v dôvodovej správe, notifikačný režim „[S]počíva v oznamovacej povinnosti a ex post monitorovaní súladu s požiadavkami na výkon činností príslušnými orgánmi členských štátov“⁶⁶. Tento aspekt sa ďalej špecifikuje v odôvodneniach 30 a 31 návrhu⁶⁷.
135. Preto sa „preverovanie“ poskytovateľa služieb zdieľania údajov obmedzuje na overenie (hlavne formálnych) požiadaviek stanovených v článku 10, ktoré vykonáva príslušný orgán, a uskutočňuje sa v krátkej časovej lehote (do jedného týždňa od dátumu predloženia notifikácie).
136. **V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že režim „preverovania“ je takmer „deklaratívny“ a že Komisia si zvolila „najvoľnejší“ režim (na rozdiel napríklad od režimu udeľovania povolení). EDPB a EDPS poznamenávajú, že aspoň pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, režim by mal poskytovať väčšiu ochranu (t. j. poskytovať dotknutým osobám viac kontrol a záruk, a to aj pokiaľ ide o kľúčovo významné aspekty ochrany údajov). To by takisto umožnilo zabezpečiť vyššiu úroveň dôvery, o ktorú sa Komisia usiluje.**
137. **S cieľom riešiť túto obavu by sa malo zmeniť najmä odôvodnenie 31 návrhu.**
138. V súlade so zásadou zodpovednosti v oblasti ochrany údajov musia byť poskytovatelia služieb zdieľania údajov schopní okrem iného preukázať, že zaviedli politiky a postupy, ktoré umožňujú dotknutým osobám ľahko uplatňovať svoje individuálne práva na ochranu údajov (postupy na zabezpečenie dodržiavania práv dotknutých osôb), a mali by zdokumentovať rozhodnutia o zdieľaní údajov (najmä vrátane účelov, na ktoré sa osobné údaje budú zdieľať, a príjemcov alebo kategórií príjemcov, ktorým budú poskytnuté), ktoré preukazujú, že dodržiavajú súlad s právnymi predpismi

-
- d) v náležitých prípadoch webové sídlo, kde možno nájsť informácie o poskytovateľovi a činnostiach;
e) poskytovateľove kontaktné osoby a ich kontaktné údaje;
f) opis služby, ktorú má poskytovateľ v úmysle poskytnúť;
g) predpokladaný dátum začatia činnosti;
h) členské štáty, v ktorých má poskytovateľ v úmysle poskytovať služby.“

⁶⁶ Dôvodová správa, strana 5.

⁶⁷ „(30) Pre služby zdieľania údajov by sa mal zaviesť notifikačný postup, ktorý zabezpečí správu údajov v Únii založenú na dôveryhodnej výmene údajov. Prínosy dôveryhodného prostredia by sa najlepšie dosiahli, ak by sa poskytovanie služieb zdieľania údajov podmienilo určitými požiadavkami, ale **bez toho, aby sa na poskytovanie takýchto služieb vyžadovalo výslovné rozhodnutie alebo administratívny akt príslušného orgánu.**

(31) S cieľom podporiť účinné cezhraničné poskytovanie služieb by sa od poskytovateľa služieb zdieľania údajov malo vyžadovať, aby **zaslal notifikáciu len určenému príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa nachádza jeho hlavné miesto činnosti alebo jeho právny zástupca. Táto notifikácia by nemala zahŕňať viac než len vyhlásenie o zámere poskytovať takéto služby a mali by sa k nej doložiť iba informácie stanovené v tomto nariadení.**“ (zvýraznenie doplnené)

o ochrane údajov⁶⁸. Tieto aspekty (ktoré by mali tvoriť „základ“ značiek plánovaných v návrhu⁶⁹) povedú k vytvoreniu väčšej dôvery verejnosti v poskytovateľov služieb zdieľania údajov.

139. EDPB a EDPS ďalej poznamenávajú, že ustanovenia o službách zdieľania údajov stanovené v článku 11 podliehajú podmienkam uvedeným v odsekoch 1 až 11. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že hoci sa v podmienkach uvádza súlad s pravidlami hospodárskej súťaže (v odseku 9), tieto (vyčerpávajúco uvedené) podmienky nezahŕňajú súlad s pravidlami ochrany údajov.
140. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti a pri zohľadnení možného rizika pre dotknutú osobu pri spracúvaní osobných údajov, ktoré môžu vykonávať poskytovatelia služieb zdieľania údajov, sa EDPB a EDPS domnievajú, že deklaratívnym notifikačným režimom stanoveným v návrhu sa nestanovuje dostatočne prísny postup preverovania uplatniteľný na takéto služby. EDPB a EDPS odporúčajú preskúmať alternatívne postupy, ktoré by mali zohľadňovať najmä systematickejšie začleňovanie nástrojov zodpovednosti a dodržiavania súladu s požiadavkami pri spracúvaní osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, najmä dodržiavanie kódexu správania alebo certifikačného mechanizmu.**
141. Možno takisto poznamenať, že záruky stanovené v kapitole IV návrhu týkajúce sa organizácií dátového altruizmu (článok 18, požiadavky na transparentnosť; článok 19, osobitné ustanovenia) sa v návrhu nestanovujú so zreteľom na poskytovateľov služieb zdieľania údajov, a to aj napriek možnému vplyvu týchto služieb zdieľania údajov na práva a slobody dotknutých osôb.
142. Tento rozdiel medzi týmito dvoma notifikačnými režimami by mohol viesť k výkladu *a contrario*, že požiadavky stanovené pre organizácie dátového altruizmu a týkajúce sa ochrany osobných údajov, pokiaľ sa osobné údaje spracúvajú (napríklad informovanie držiteľov údajov o akomkoľvek spracúvaní mimo Únie⁷⁰), sa nevzťahujú na poskytovateľov služieb zdieľania údajov.
143. **V tejto súvislosti EDPB a EDPS predovšetkým uvádzajú, že organizácie zapojené do dohôd o „združovaní údajov“ alebo zdieľaní údajov by mali dodržiavať určité spoločné normy, nad ktorými je vykonávaný dohľad nezávislými orgánmi pre ochranu údajov, čo by sa malo výslovne uvádzať v návrhu, pričom by sa nemali týkať len podmienok interoperability, ale aj podmienok na zabezpečenie zákonnosti spracúvania osobných údajov a uľahčenie výkonu práv dotknutých osôb**

---

⁶⁸ V súlade s článkom 30 všeobecného nariadenia o ochrane údajov: „Každý prevádzkovateľ a v príslušnom prípade zástupca prevádzkovateľa vedie záznamy o spracovateľských činnostiach, za ktoré je zodpovedný. Tieto záznamy musia obsahovať všetky tieto informácie: a) meno/názov a kontaktné údaje prevádzkovateľa a v príslušnom prípade spoločného prevádzkovateľa, zástupcu prevádzkovateľa a zodpovednej osoby; b) účely spracúvania; „c) opis kategórií dotknutých osôb a kategórií osobných údajov; d) kategórie príjemcov, ktorým boli alebo budú osobné údaje poskytnuté, vrátane príjemcov v tretích krajinách alebo medzinárodných organizácií; e) v príslušných prípadoch prenosy osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii vrátane označenia predmetnej tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie a v prípade prenosov uvedených v článku 49 ods. 1 druhom pododseku dokumentáciu primeraných záruk; f) podľa možnosti predpokladané lehoty na vymazanie rôznych kategórií údajov; g) podľa možnosti všeobecný opis technických a organizačných bezpečnostných opatrení uvedených v článku 32 ods. 1. [...]“

⁶⁹ V posúdení vplyvu návrhu sa na značky alebo certifikáciu odkazuje okrem iného na strane 19: „Vzájomné uznávanie mechanizmov certifikácie/značiek a systému dôvery pre dátový altruizmus umožní zber a používanie údajov v potrebnom rozsahu“; na strane 25: „rámec certifikácie/značiek pre sprostredkovateľov údajov“; na strane 26: „Rámec certifikácie alebo značiek by umožnil novým sprostredkovateľom údajov zvýšiť svoju viditeľnosť ako dôveryhodných organizátorov/koordinátorov zdieľania údajov alebo ich zberu.“

⁷⁰ Článok 19 ods. 1 písm. b) návrhu.

(napr. prostredníctvom dohôd spoločných prevádzkovateľov podľa článku 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

144. EDPB a EDPS okrem toho uvádzajú, že návrh odkazuje na scenáre (používanie metaúdajov na zdokonalenie služby zdieľania údajov podľa článku 11 ods. 2; zaistenie kontinuálneho prístupu držiteľov údajov a používateľov údajov v prípade platobnej neschopnosti poskytovateľa služieb zdieľania údajov k údajom, ktoré uchováva, podľa článku 11 ods. 6), ktoré treba spresniť s cieľom zabezpečiť ich súlad s pravidlami a zásadami ochrany osobných údajov.
145. EDPB a EDPS takisto poznamenávajú, že pripomienky uvedené vo všeobecných poznámkach v rámci tohto stanoviska, ktoré sa týkajú vymedzenia pojmov použitého v návrhu a otázky právneho základu podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov na spracúvanie osobných údajov, sú relevantné aj vo vzťahu k ustanoveniam kapitoly III návrhu.
146. Okrem toho s osobitným odkazom na cieľ zabezpečiť lepšiu kontrolu prístupu a využívania osobných údajov dotknutou osobou pripomíname, že zásada obmedzenia účelu má osobitný význam vo vzťahu k sprostredkovateľom údajov medzi podnikmi. Odôvodnenie 26 návrhu⁷¹, v ktorom, ako sa zdá, sa identifikuje účel spracúvania osobných údajov ako sprostredkovanie pri zdieľaní údajov bez ďalších špecifikácií, by mohlo vzbudzovať obavy z hľadiska ochrany údajov⁷².
147. EDPB a EDPS sa domnievajú, že pripomienky uvedené v oddiele 3.3 tohto spoločného stanoviska, ktoré sa týkajú opakovaného použitia osobných údajov v držbe subjektov verejného sektora, sú relevantné aj vzhľadom na služby zdieľania údajov:

– každé zdieľanie osobných údajov alebo prístup k nim musí byť prísne vymedzený z hľadiska rozsahu a účelu a musí sa uskutočňovať v úplnom súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov pri zohľadnení požiadaviek zákonnosti, obmedzenia účelu a oprávnených očakávaní dotknutých osôb,

– malo by byť zrejmé, že každý „aktér“ reťazca spracúvania údajov vrátane poskytovateľa služieb zdieľania údajov a používateľa/-ov poskytne/-ú dotknutým osobám informácie podľa článkov 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (v tejto súvislosti bude často relevantným ustanovením všeobecného nariadenia o ochrane údajov článok 14, ktorý sa uplatňuje, keď osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby). V tejto súvislosti odporúčame doplniť, že poskytovateľ služieb zdieľania údajov poskytne dotknutej osobe ľahko použiteľné nástroje, pomocou ktorých získa komplexný prehľad o zdieľaní jej osobných údajov, ako aj ľahko použiteľný nástroj na odvolanie súhlasu v prípade, že poskytovaná služba pozostáva z nástroja na získanie súhlasu od dotknutých osôb v súvislosti so spracúvaním ich osobných údajov podľa článku 11 ods. 11 návrhu,

---

⁷¹ Odôvodnenie 26 návrhu: „Kľúčovým prvkom na zabezpečenie lepšej kontroly držiteľov a používateľov údajov a ich dôvery v služby zdieľania údajov je neutralita poskytovateľov služieb zdieľania údajov, pokiaľ ide o údaje vymieňané medzi držiteľmi a používateľmi údajov. Je preto nevyhnutné, aby poskytovatelia služieb zdieľania údajov pri transakciách **konali len ako sprostredkovatelia** a nepoužívali vymieňané údaje na **žiadny iný účel**. [...]“

⁷² Pozri aj článok 2 bod 4 návrhu: „metaúdaje“ sú údaje zozbierané o akejkoľvek činnosti fyzickej alebo právnickej osoby **na účely poskytovania služby zdieľania údajov**“; Článok 2 bod 7: „zdieľanie údajov“ je poskytovanie údajov zo strany ich držiteľa ich používateľovi **na účely spoločného alebo individuálneho použitia zdieľaných údajov**“; Článok 11 ods. 1: „poskytovateľ nesmie používať údaje, v súvislosti s ktorými poskytuje služby, **na iné účely, než ich sprístupnenie používateľom údajov**“.

– posúdenie vplyvu na ochranu údajov je kľúčovým nástrojom na zabezpečenie riadneho zohľadnenia požiadaviek na ochranu údajov a primeranej ochrany práv a záujmov jednotlivcov s cieľom posilniť ich dôveru v mechanizmus opakovaného použitia. EDPB a EDPS preto odporúčajú, aby sa do znenia návrhu zahrnulo, že **poskytovatelia služieb zdieľania údajov (a používatelia údajov) musia vykonávať posúdenie vplyvu na ochranu údajov v prípade spracúvania údajov, na ktoré sa vzťahuje článok 35 všeobecného nariadenia o ochrane údajov**. Zdieľanie údajov plánované v návrhu môže v skutočnosti zahŕňať spracúvanie vo veľkom rozsahu, v ktorom sa kombinujú údaje z rôznych zdrojov a ktoré potenciálne zahŕňa osobitné kategórie údajov a/alebo osobné údaje zraniteľných skupín dotknutých osôb. V tomto prípade majú prevádzkovatelia povinnosť vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov v súlade s článkom 35 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Okrem toho vždy, keď je to možné, poskytovateľ služieb zdieľania údajov, ako aj používateľ (používatelia) by mal (mali) zverejniť výsledky takýchto posúdení ako opatrenie na zvýšenie dôveryhodnosti a transparentnosti.

3.4.4 Články 12 a 13: príslušné orgány a monitorovanie súladu (s článkami 10 a 11).

148. V článku 12 ods. 3 návrhu sa stanovuje, že „[U]rčené príslušné orgány, orgány pre ochranu osobných údajov, vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže, orgány zodpovedné za kybernetickú bezpečnosť a iné relevantné odvetvové orgány si musia vymieňať informácie potrebné na plnenie ich úloh vo vzťahu k poskytovateľom služieb zdieľania údajov.“
149. Týmto znením sa orgánom pre ochranu osobných údajov poskytuje ešte menšia úloha než znením použitým v návrhu vo vzťahu k organizáciám dátového altruizmu ⁷³, v ktorom sa odkazuje na „spoluprácu s orgánom pre ochranu osobných údajov“.
150. V tejto súvislosti, ako sa zdôrazňuje v oddiele 3.7 tohto spoločného stanoviska, EDPB a EDPS pripomínajú, že mnohé ustanovenia tejto kapitoly, ako aj ostatných kapitol návrhu sa týkajú spracúvania osobných údajov a že orgánmi „ústavne“ zodpovednými za dohľad nad ochranou osobných údajov podľa článku 8 charty a článku 16 ZFEÚ sú orgány pre ochranu osobných údajov.
151. So zreteľom na článok 13 návrhu (Monitorovanie súladu) a bez toho, aby bolo dotknuté odôvodnenie 28, v ktorom sa uvádza, že „návrhom by nemala byť dotknutá zodpovednosť dozorných orgánov za zabezpečenie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov“, sa EDPB a EDPS domnievajú, že riadenie a monitorovanie súladu by sa malo presnejšie vymedziť s cieľom zabezpečiť primeranejšie preverovanie poskytovateľov služieb zdieľania údajov (a organizácií dátového altruizmu), a to aj pokiaľ ide o dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a aby sa zároveň predišlo akémukoľvek prekrývaniu alebo konfliktu, pokiaľ ide o pripísanie zodpovednosti,

---

⁷³ Článok 20 ods. 3.: „Príslušný orgán vykonáva svoje úlohy [orgánu zodpovedného za register uznaných organizácií dátového altruizmu a za monitorovanie súladu s požiadavkami kapitoly 4 návrhu] v spolupráci s orgánom pre ochranu osobných údajov (pokiaľ sa také úlohy týkajú spracúvania osobných údajov) a s relevantnými odvetvovými orgánmi daného členského štátu. V prípade akejkoľvek otázky, ktorá si vyžaduje posúdenie súladu s nariadením (EÚ) 2016/679, príslušný orgán najprv požiada o stanovisko alebo rozhodnutie príslušný dozorný orgán zriadený podľa uvedeného nariadenia a dané stanovisko alebo rozhodnutie rešpektuje.“ Treba takisto poznamenať, že v odôvodnení 28 – týkajúcom sa poskytovateľov služieb zdieľania údajov – sa spresňuje, že „[T]ýmto nariadením by nemala byť dotknutá povinnosť poskytovateľov služieb zdieľania údajov dodržiavať nariadenie (EÚ) 2016/679 a zodpovednosť dozorných orgánov za zabezpečenie súladu s uvedeným nariadením.“ Toto spresnenie sa neuvádza v súvislosti s organizáciami dátového altruizmu.

medzi orgánmi zriadenými podľa návrhu (ktoré podľa znenia článku 12 ods. 3 a článku 20 ods. 3 nie sú orgánmi pre ochranu osobných údajov) a orgánmi pre ochranu osobných údajov.

152. **EDPB a EDPS sa preto domnievajú, že takéto presnejšie vymedzenie riadenia by sa zabezpečilo určením orgánov pre ochranu osobných údajov ako hlavných príslušných orgánov na monitorovanie dodržiavania ustanovení kapitoly III návrhu a vykonávanie dohľadu nad ním.**
153. Určením orgánov pre ochranu osobných údajov ako hlavných príslušných orgánov pre dohľad nad ustanoveniami kapitoly III návrhu a ich presadzovanie by sa takisto zabezpečil konzistentnejší regulačný prístup vo všetkých členských štátoch, a prispelo by sa tak k jednotnému uplatňovaniu návrhu. Vzhľadom na svoje právomoci a úlohy podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov orgány pre ochranu osobných údajov už majú osobitné odborné znalosti v oblasti monitorovania súladu spracúvania údajov, auditu konkrétnych činností spracúvania údajov a zdieľania údajov, posudzovania primeraných opatrení na zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti uchovávanía a prenosu osobných údajov, ako aj v oblasti podpory informovanosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov o ich povinnostiach týkajúcich sa spracúvania osobných údajov.
154. Určenie orgánov pre ochranu osobných údajov ako hlavného príslušného orgánu pre dohľad nad ustanoveniami kapitoly III a ich presadzovanie sa podporuje ustanovením uvedeným v článku 12 ods. 3, ktorým sa umožňuje výmena informácií medzi orgánmi pre ochranu osobných údajov, vnútroštátnymi orgánmi na ochranu hospodárskej súťaže, orgánmi zodpovednými za kybernetickú bezpečnosť a inými relevantnými odvetvovými orgánmi s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie týchto ustanovení.
155. EDPB a EDPS sa okrem toho domnievajú, že pri monitorovaní súladu sa právomoc príslušných orgánov nemôže obmedziť na „právomoc požadovať [...] informácie“, ako to vyplýva z článku 13 ods. 2 návrhu. Toto obmedzenie jednoznačne vyplýva z deklaratívnej povahy „režimu značiek“ stanoveného v návrhu, ale nezodpovedá úrovni preverovania vyžadovaného v súvislosti so značkami, a to v dôsledku vysokých očakávaní, pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na ochranu údajov, ktoré vyplývajú z takýchto značiek, najmä vo vzťahu k dotknutým osobám.
156. A napokon EDPB a EDPS zdôrazňujú, že orgánom pre ochranu osobných údajov by mali byť poskytnuté primerané zdroje, aby mohli účinne a efektívne vykonávať potrebný dohľad.

3.5 Dátový altruizmus

3.5.1 Prepojenie medzi dátovým altruizmom a súhlasom podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov

157. Konceptia „dátového altruizmu“, na ktorú sa odkazuje v návrhu, sa vzťahuje na situácie, keď fyzické alebo právnické osoby dobrovoľne sprístupnia údaje na opakované použitie bezodplatne na „účely všeobecného záujmu, ako napríklad vedecký výskum alebo zlepšovanie verejných služieb“⁷⁴.

---

⁷⁴ Článok 2 bod 10 návrhu.

158. Možno tvrdiť, že návrh „nevytvára“, ale „formalizuje/kodifikuje“ možnosť, aby držiteľia údajov (ktorí sú v návrhu vymedzení tak, že zahŕňajú dotknuté osoby) dobrovoľne sprístupnili údaje, čo sa už stanovuje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Dotknutá osoba už skutočne má možnosť vyjadriť súhlas so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, okrem iného na účely vedeckého výskumu.
159. Napriek vymedzeniu pojmu v článku 2 bode 10 návrhu („dátový altruizmus“ je súhlas dotknutých osôb so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa ich týkajú, alebo povolenia iných držiteľov údajov s cieľom umožniť bezodplatné použitie ich iných ako osobných údajov na účely všeobecného záujmu, ako napríklad vedecký výskum alebo zlepšovanie verejných služieb“), koncepcia „dátového altruizmu“ je stále nejasná a nedostatočne vymedzená. Predovšetkým nie je jasné, či súhlas uvedený v návrhu zodpovedá pojmu „súhlas“ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov vrátane podmienok zákonnosti takéhoto súhlasu. Okrem toho nie je jasná pridaná hodnota „dátového altruizmu“ vzhľadom na už existujúci právny rámec pre súhlas podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa stanovujú osobitné podmienky platnosti súhlasu.
160. V prípade spracúvania osobných údajov organizáciami dátového altruizmu sa súčasne uplatňuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov aj návrh. EDPB a EDPS podporujú cieľ uľahčiť spracúvanie osobných údajov na presne vymedzený účel (účely) všeobecného záujmu, tento cieľ sa však musí dosiahnuť v plnom súlade s platnými pravidlami a zásadami ochrany údajov. EDPB a EDPS predovšetkým zdôrazňujú, že jedným z hlavných cieľov všeobecného nariadenia o ochrane údajov je zabezpečiť, aby si dotknutá osoba udržala kontrolu nad svojimi osobnými údajmi. V tomto kontexte EDPB a EDPS zdôrazňujú, že je potrebné splniť **všetky požiadavky týkajúce sa súhlasu, ako sa stanovuje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.**
161. EDPB a EDPS pripomínajú, že **dotknutá osoba sa nemôže v žiadnom prípade „vzdať“ základného práva na ochranu osobných údajov**, a to ani v rámci „altruistického konania“ súvisiaceho s osobnými údajmi. Prevádzkovateľ (organizácia dátového altruizmu) je naďalej plne viazaný pravidlami a zásadami týkajúcimi sa osobných údajov, a to aj v prípade, že dotknutá osoba poskytla organizácii dátového altruizmu súhlas so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, na jeden alebo viacero určených účelov.
162. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti by sa v návrhu malo vo vecnej časti uviesť, že sa vzťahuje na súhlas vymedzený v článku 4 bode 11 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a že podľa článku 7 ods. 3 organizácia dátového altruizmu musí umožniť odvolanie súhlasu tak jednoducho, ako sa poskytuje⁷⁵.**
163. EDPB a EDPS takisto zdôrazňujú skutočnosť, že údaje spracúvané organizáciami dátového altruizmu môžu obsahovať osobitné kategórie osobných údajov, ako sú údaje týkajúce sa zdravia.
164. EDPB a EDPS ďalej zdôrazňujú, že v súlade so zásadou minimalizácie údajov, ak je to možné a primerané na daný účel, by sa údaje mali spracúvať v anonymizovanej forme.

---

⁷⁵ Pozri usmernenia EDPB 05/2020 k súhlasu, body 121 – 122:

„121. Článok 6 stanovuje podmienky zákonného spracúvania osobných údajov a opisuje šesť právnych základov, o ktoré sa môže prevádzkovateľ oprieť. Uplatnenie jedného z týchto šiestich základov musí byť stanovené pred začatím spracovateľskej činnosti a vo vzťahu ku konkrétnemu účelu

122. Je dôležité poznamenať, že **ak sa prevádzkovateľ rozhodne založiť na súhlase ktorúkoľvek časť spracúvania, musí byť pripravený rešpektovať príslušnú voľbu, a ak jednotlivec odvolá svoj súhlas, musí zastaviť danú časť spracúvania.** Vytvoriť dojem, že údaje sa budú spracúvať na základe súhlasu, hoci v skutočnosti sa spracúvanie opiera o niektorý iný právny základ, by bolo absolútne nepoctivé voči jednotlivcom.“

165. EDPB a EDPS vítajú, že v návrhu sa v článku 22 ods. 3 uvádza, že ak sa osobné údaje poskytujú organizácii dátového altruizmu, formulár súhlasu so spracúvaním údajov musí zabezpečovať, aby jednotlivci mohli udeliť a odňať súhlas s konkrétnou spracovateľskou operáciou v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov.
166. V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že pravidlá týkajúce sa odvolania súhlasu vrátane jeho dôsledkov by mali byť jasné. Malo by byť predovšetkým jasné, ako organizácie dátového altruizmu a používatelia údajov vyhovejú žiadosti týkajúcej sa odvolania súhlasu vrátane vymazania osobných údajov v súlade s článkom 17 ods. 1 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. EDPB a EDPS pripomínajú, že pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa „dátového altruizmu“ môžu mať organizácie dátového altruizmu povinnosť podľa článku 35 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov.
167. Vedecký výskum často zahŕňa spracúvanie a zdieľanie osobitných kategórií osobných údajov vo veľkom rozsahu, a preto by zdieľanie takýchto údajov mohlo byť považované za spracúvanie údajov zahŕňajúce vysoké riziko podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Okrem toho by sa v tejto súvislosti mali vykonávať posúdenia vplyvu na ochranu údajov za účasti zodpovednej osoby a výboru pre etické preskúmanie, a ak je to možné a v rámci osvedčených postupov, mali by sa zverejniť celé alebo ich zhrnutie.
168. Podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov by sa súhlas mal poskytnúť jasným prejavom vôle, ktorý je slobodným, konkrétnym, informovaným a jednoznačným vyjadrením súhlasu dotknutej osoby so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a to napríklad písomným vyhlásením vrátane vyhlásenia prostredníctvom elektronických prostriedkov alebo ústnym vyhlásením.
169. V odôvodnení 33 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa zdôrazňuje, že často nie je možné v čase získavania údajov úplne určiť účel spracúvania osobných údajov na účely vedeckého výskumu. Preto by sa dotknutým osobám malo umožniť udeliť svoj súhlas pre určité oblasti vedeckého výskumu, pokiaľ sú dodržané uznávané etické normy vedeckého výskumu⁷⁶. Toto sa odráža aj v odôvodnení 38 návrhu.
170. EDPB a EDPS však zdôrazňujú, že poskytnutie takéhoto súhlasu na účely všeobecného záujmu⁷⁷ ako takého (ktorý nie je jasne vymedzený a vzťahuje sa na možnosť potenciálne odlišného a oveľa širšieho rozsahu ako vedecký výskum) nie je v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov možné.

---

⁷⁶ Pozri nedávno prijaté usmernenia EDPB k súhlasu, usmernenia 05/2020, konkrétne k súhlasu na účely vedeckého výskumu, strany 30 – 32.

⁷⁷ Pozri usmernenia EDPB 03/2020 k spracúvaniu údajov týkajúcich sa zdravia na účely vedeckého výskumu v kontexte vypuknutia nákazy COVID-19, body 42 až 45:

„42. Vo všeobecnosti platí, že údaje musia byť ‚získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi‘, podľa článku 5 ods. 1 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

43. Pokiaľ však ide o ‚predpoklad zlučiteľnosti‘ stanovený v článku 5 ods. 1 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, uvádza sa že ‚ďalšie spracúvanie... **na účely vedeckého... výskumu...** sa v súlade s článkom 89 ods. 1 nepovažuje za nezlučiteľné s pôvodnými účelmi‘. Táto téma bude vzhľadom na horizontálnu a komplexnú povahu podrobnejšie rozpracovaná v plánovaných **usmerneniach EDPB k spracovaniu údajov týkajúcich sa zdravia na účely vedeckého výskumu**.

44. V článku 89 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že na spracúvanie údajov na výskumné účely sa ‚vzťahujú primerané záruky pre práva a slobody dotknutej osoby‘, ktorými sa ‚zaistí zavedenie technických a organizačných opatrení najmä s cieľom zabezpečiť dodržiavanie zásady minimalizácie údajov. Uvedené opatrenia môžu zahŕňať pseudonymizáciu, pokiaľ sa týmto spôsobom môžu dosiahnuť uvedené účely‘.

171. Návrh vo svojom odôvodnení 35 odkazuje na „účely všeobecného záujmu“ tým, že poskytuje (nie vymedzenie, ale) neúplný zoznam príkladov, ktorý zahŕňa aplikovaný výskum a výskum financovaný zo súkromných zdrojov, ako aj technologický rozvoj a analýzu údajov⁷⁸.
172. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že Komisia by mala presnejšie vymedziť ciele všeobecného záujmu takéhoto „dátového altruizmu“. EDPB a EDPS sú toho názoru, že toto chýbajúce vymedzenie môže viesť k právnej neistote, ako aj k zníženiu úrovne ochrany osobných údajov v EÚ. Napríklad požiadavka na organizáciu dátového altruizmu informovať držiteľov údajov (vrátane dotknutých osôb) „o účeloch všeobecného záujmu, na ktoré povoľuje spracúvanie ich údajov používateľom“ musí byť v súlade so zásadou, podľa ktorej musia byť údaje získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi [zásada obmedzenia účelu podľa článku 5 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]. Preto by mal byť v návrhu uvedený úplný zoznam jasne vymedzených účelov.** EDPB a EDPS zároveň poukazujú na špecifikáciu v odôvodnení 38 návrhu⁷⁹. Táto špecifikácia by mala byť zahrnutá vo vecnej časti návrhu, a nielen v odôvodnení, spolu s jasným odlíšením v návrhu medzi:
- súhlasom pre oblasti vedeckého výskumu,
  - ďalším spracúvaním na účely vedeckého alebo historického výskumu či štatistické účely,
  - a spracúvaním na účely všeobecného záujmu (vymedzí sa v návrhu).

---

45. V požiadavkách stanovených v článku 89 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa zdôrazňuje význam zásady minimalizácie údajov a zásady integrity a dôvernosti, ako aj zásady špecificky navrhnutej a štandardnej ochrany údajov (pozri ďalej). S ohľadom na citlivú povahu údajov týkajúcich sa zdravia a riziká ich opakovaného použitia na účely vedeckého výskumu sa musia prijať dôkladné opatrenia, ktorými sa zabezpečí primeraná úroveň bezpečnosti požadovaná v článku 32 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.“

Pozri aj dokument EDPB v odpovedi na žiadosť Európskej komisie o objasnenia týkajúce sa jednotného uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov so zameraním na výskum v oblasti zdravia, prijaté 2. februára 2021.

⁷⁸ Odôvodnenie 35: „Takéto účely zahŕňajú zdravotnú starostlivosť, boj proti zmene klímy, zlepšenie mobility, uľahčenie zostavovania oficiálnej štatistiky alebo zlepšenie poskytovania verejných služieb. Za účely všeobecného záujmu by sa mala považovať aj podpora vedeckého výskumu vrátane napríklad technologického rozvoja a demonštračných činností, základného výskumu, aplikovaného výskumu a výskumu financovaného zo súkromných zdrojov. Cieľom tohto nariadenia je prispieť k vzniku súborov údajov sprístupňovaných na základe dátového altruizmu, ktoré majú dostatočnú veľkosť na to, aby umožnili analýzu údajov a strojové učenie, a to aj cezhranične v rámci Únie.“

⁷⁹ Odôvodnenie 38: „Organizácie dátového altruizmu uznané v Únii **by mali mať možnosť získavať relevantné údaje priamo od fyzických a právnických osôb alebo spracúvať údaje zhromaždené inými subjektmi.**

Dátový altruizmus si obyčajne vyžaduje súhlas dotknutých osôb v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) a článku 9 ods. 2 písm. a) a v súlade s požiadavkami na zákonný súhlas podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2016/679.

V súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 možno **účely vedeckého výskumu** podporiť súhlasom s využitím v **určitých oblastiach vedeckého výskumu**, ak sú v súlade s uznanými etickými normami vedeckého výskumu, alebo len s určitými oblasťami výskumu alebo časťami výskumných projektov.

V článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/679 sa uvádza, že **ďalšie spracúvanie na účely vedeckého alebo historického výskumu či štatistické účely** by sa v súlade s článkom 89 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/679 nemalo považovať za nezlučiteľné s pôvodnými účelmi.“

173. Okrem toho EDPB a EDPS upozorňujú, že pojem „dátové úložiská“ v odôvodnení 36⁸⁰, ktorý sa uvádza len v tomto odôvodnení, a nie vo vecnej časti návrhu, a týka sa spracúvania osobných údajov aj iných ako osobných údajov, treba objasniť.

3.5.2 Články 16 – 17: režim registrácie – všeobecné požiadavky na oprávnenie na registráciu – obsah registrácie; výsledok (a načasovanie) registrácie;

174. V kapitole IV návrhu sa stanovuje možnosť pre organizácie zapojené do „dátového altruizmu“ zaregistrovať sa ako „organizácia dátového altruizmu uznaná v Únii“⁸¹ s deklarovávaným cieľom posilniť dôveru občanov v ich činnosť. V tejto súvislosti EDPB a EDPS zdôrazňujú, že v návrhu sa neobjasňuje, či je registrácia povinná alebo nie, ani či sa ustanovenia kapitoly IV uplatňujú aj v prípade, že organizácie zapojené do dátového altruizmu nie sú zaregistrované.
175. Všeobecné požiadavky na registráciu sú uvedené v článku 16; požiadavky na registráciu sú uvedené v článku 17, konkrétne v článku 17 ods. 4 písm. a) až i). „Preverovanie“ organizácie dátového altruizmu sa obmedzuje na overenie požiadaviek stanovených v článku 16 a článku 17 ods. 4, ktoré vykonáva príslušný orgán, a uskutočňuje sa do dvanástich týždňov od dátumu žiadosti. V návrhu sa však nevymedzuje, aký druh overovania je príslušný orgán poverený vykonať.
176. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že v prípade spracúvania osobných údajov by bol vhodnejší režim poskytujúci silnejšie záruky na zabezpečenie primeraných kontrol a v konečnom dôsledku na posilnenie dôvery ako „voľnejší“ režim registrácie (takmer len „deklaratívny“ režim) stanovený v návrhu a podobný režimu, ktorý sa stanovuje pre poskytovateľov služieb zdieľania údajov.
177. EDPB a EDPS zdôrazňujú, že skutočnosť, že z právneho, technického a organizačného hľadiska sa nestanovuje takmer žiadna požiadavka stať sa „organizáciou dátového altruizmu uznanou v Únii“ (alebo „poskytovateľom služieb zdieľania údajov“) je problematická. Napríklad organizácia, ktorá sa podľa článku 15 ods. 3 návrhu môže „vo svojej písomnej a ústnej komunikácii označovať ako „organizácia dátového altruizmu uznaná v Únii“ („účinnok značiek“) bude pravdepodobne získavať osobné údaje využívaním očakávaní občanov, najmä pokiaľ ide o dodržiavanie úplného súladu s požiadavkami na ochranu údajov touto istou organizáciou.
178. EDPB a EDPS zdôrazňujú, že organizácie dátového altruizmu musia byť dôveryhodnými subjektmi. Pokiaľ ide o všeobecné požiadavky na registráciu (stanovené v článku 16 návrhu), EDPB a EDPS sa takisto domnievajú, že v článku 16 písm. b) by sa mala objasniť predpokladaná nezávislosť organizácie dátového altruizmu (napr. právna, organizačná, ekonomická) od ziskových subjektov⁸².
179. **EDPB a EDPS predovšetkým odporúčajú zaviesť v článku 16 priamy odkaz na požiadavky na ochranu údajov, najmä na technické a organizačné požiadavky umožňujúce uplatňovanie noriem ochrany údajov a výkon práv dotknutých osôb.**

---

⁸⁰ Odôvodnenie 36: „Právne subjekty, ktoré chcú podporovať účely všeobecného záujmu sprístupňovaním objemných relevantných údajov na základe dátového altruizmu a ktoré spĺňajú určité požiadavky, by mali mať možnosť zaregistrovať sa ako „organizácie dátového altruizmu uznané v Únii“. Mohli by tak vzniknúť **dátové úložiská**. [...]“

⁸¹ Odôvodnenie 36 návrhu.

⁸² „Aby mohla byť organizácia dátového altruizmu zaregistrovaná, musí: [...] (b) pôsobiť na neziskovom základe a **nezávisle od akéhokoľvek subjektu, ktorý pôsobí na ziskovom základe**;“ (zvýraznenie doplnené).

180. **Vzhľadom na uvedené skutočnosti a pri zohľadnení možných vplyvov na dotknuté osoby v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré môže vykonávať organizácia dátového altruizmu, sa EDPB a EDPS domnievajú, že režimom registrácie stanoveným v návrhu sa nestanovuje dostatočne prísny postup preverovania vzťahujúci sa na takúto organizáciu. EDPB a EDPS odporúčajú preskúmať alternatívne postupy, ktoré by mali zohľadňovať najmä systematickejšie začleňovanie nástrojov zodpovednosti a dodržiavania súladu s požiadavkami pri spracúvaní osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, najmä dodržiavanie kódexu správania alebo certifikačného mechanizmu.**

3.5.3 Články 18 – 19: požiadavky na transparentnosť a „osobitné ustanovenia na ochranu práv a záujmov dotknutých osôb a právnych subjektov z hľadiska ich údajov“

181. EDPB a EDPS poznamenávajú, že požiadavky týkajúce sa režimu registrácie by mali posilniť, ale **nie nahradiť povinnosti organizácií na ochranu údajov ako prevádzkovateľov alebo sprostredkovateľov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.**
182. EDPB a EDPS poznamenávajú, že odôvodnenie 36 návrhu je v tejto súvislosti nejasné, keďže sa zdá, že prostriedky na odňatie súhlasu poskytne organizácia dátového altruizmu, ktorá pôsobí ako sprostredkovateľ⁸³. Označenie organizácie dátového altruizmu ako sprostredkovateľa namiesto prevádzkovateľa si však vyžaduje ďalšie posúdenie, keďže sa nezdá, že ide o jediný možný scenár v kontexte návrhu.
183. Takisto by sa mal jasne vymedziť podporný účinok registrácie (ako organizácie dátového altruizmu), najmä so zreteľom na aspekt právneho základu spracúvania osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁸⁴. V tejto súvislosti EDPB a EDPS opätovne zdôrazňujú, že **režim registrácie nemôže nahradiť potrebu primeraného právneho základu spracúvania osobných údajov podľa článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov** na účely zákonnosti spracúvania údajov. Inými slovami, podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov spracúvanie osobných údajov je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď sa uplatňuje aspoň jeden právny základ podľa článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia.

---

⁸³ V odôvodnení 36 sa stanovuje (zvýraznenie doplnené): „Medzi **ďalšie ochranné opatrenia** by mala patriť možnosť **spracúvať príslušné údaje v zabezpečenom prostredí spracovania** prevádzkovanom registrovaným subjektom, **mechanizmy dohľadu**, ako sú etické rady či výbory, na zaistenie toho, že prevádzkovateľ uplatňuje vysoké normy vedeckej etiky, **účinné technické prostriedky umožňujúce poskytnutý súhlas kedykoľvek odňať alebo zmeniť na základe informačných povinností sprostredkovateľov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679**, ako aj **prostriedky priebežnej informovanosti dotknutých osôb** o využívaní údajov, ktoré sprístupnili.“ (zvýraznenie doplnené)

⁸⁴ V tejto súvislosti sa v odôvodnení 38 stanovuje (zvýraznenie doplnené): „Organizácie dátového altruizmu uznané v Únii **by mali mať možnosť získavať relevantné údaje priamo od fyzických a právnických osôb** alebo spracúvať údaje zhromaždené inými subjektmi. Dátový altruizmus si **obyčajne** vyžaduje súhlas dotknutých osôb v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) a článku 9 ods. 2 písm. a) a v súlade s požiadavkami na zákonný súhlas podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2016/679. V súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 možno účely vedeckého výskumu podporiť súhlasom s využitím v určitých oblastiach vedeckého výskumu, ak sú v súlade s uznanými etickými normami vedeckého výskumu, alebo len s určitými oblasťami výskumu alebo časťami výskumných projektov. V článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/679 sa uvádza, že ďalšie spracúvanie na účely vedeckého alebo historického výskumu či štatistické účely by sa v súlade s článkom 89 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/679 nemalo považovať za nezlučiteľné s pôvodnými účelmi.“

184. So zreteľom na článok 18 návrhu má EDPB a EDPS pochybnosti o tom, ako sa zachová nezávislosť organizácie dátového altruizmu v prípadoch, keď je jej financovanie založené na „poplatk[och], ktoré uhradili fyzické alebo právnické osoby spracúvajúce údaje“⁸⁵ (t. j. údajoch, ktoré týmto fyzickým alebo právnickým osobám poskytla organizácia dátového altruizmu). Okrem toho sa EDPB a EDPS domnievajú, že v návrhu by sa malo lepšie vysvetliť, v akých situáciách môže organizácia dátového altruizmu účtovať fyzickým alebo právnickým osobám poplatky za spracúvanie údajov, ktoré im dotknuté osoby „zverili“ pre „dátový altruizmus“.
185. Aj v tomto prípade, ako už bolo uvedené v súvislosti s opakovaným používaním údajov, ktoré majú v držbe subjekty verejného sektora, existuje problém súvisiaci so stimulmi pre prevádzkovateľa, aby podporoval viac spracúvania osobných údajov, v tomto prípade viac „dátového altruizmu“. Označenie organizácií dátového altruizmu ako registrovaných subjektov, ktoré majú neziskový charakter (odôvodnenie 36), čo EDPB a EDPS vítajú, len čiastočne zmierňuje uvedený problém.
186. Okrem toho znenie odôvodnenia 36, v ktorom sa odkazuje na požiadavky na organizácie dátového altruizmu, vyvoláva obavy, keďže odkazuje na „dobrovoľné dodržiavanie“ aj v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa (povinného) dodržiavania všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁸⁶.
187. Toto odôvodnenie je v rozpore (pokiaľ sa nezdôrazňuje voliteľný charakter požiadaviek uvedených v odôvodnení 36) aj s vecnou časťou návrhu, článkom 17 ods. 3, ktorý sa týka organizácií dátového altruizmu, ktoré nie sú usadené v Únii.
188. **Pokiaľ ide o článok 19 návrhu, EDPB a EDPS zastávajú názor, že by sa mal doplniť výslovný odkaz na články 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, aby sa zabezpečil súlad medzi týmto článkom návrhu a povinnosťami týkajúcimi sa zásady transparentnosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a aby organizácia dátového altruizmu a používatelia údajov poskytlí dotknutej osobe potrebné informácie, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú.**
189. EDPB a EDPS sa okrem toho domnievajú, že súčasné znenie článku 19 ods. 1 písm. a)⁸⁷ sa zdá byť nejasné a ťažko zlučiteľné s ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
190. **Pokiaľ ide o túto kapitolu návrhu, pri ochrane dotknutých osôb pred neprimeranými rizikami pre ich základné práva a slobody, najmä v prípade spracúvania osobitných kategórií údajov, by mal takisto osobitný význam jasný dôraz na poskytovanie anonymizovaných údajov, ak je to možné a primerané na účely spracúvania údajov, v súlade so zásadou minimalizácie údajov.**

---

⁸⁵ Pozri článok 18 ods. 1 písm. d) návrhu.

⁸⁶ Odôvodnenie 36 (zvýraznenie doplnené): „[...] **Dobrovoľné dodržiavanie súboru požiadaviek** takýmito registrovanými subjektmi by malo priniesť dôveru v to, že údaje sprístupnené na altruistické účely slúžia všeobecnému záujmu. Táto **dôvera** by mala vyplývať najmä z **miesta činnosti v Únii**, ako aj z požiadavky, aby registrované subjekty boli **neziskové**, z požiadaviek na **transparentnosť** a zo zavedených **osobitných opatrení** na ochranu práv a záujmov **dotknutých osôb a spoločností**. Medzi **ďalšie ochranné opatrenia** by mala patriť možnosť spracúvať príslušné údaje v **zabezpečenom prostredí spracovania** prevádzkovanom registrovaným subjektom, **mechanizmy dohľadu**, ako sú etické rady či výbory, na zaistenie toho, že prevádzkovateľ uplatňuje vysoké normy vedeckej etiky, účinné **technické prostriedky umožňujúce poskytnutý súhlas kedykoľvek odňať alebo zmeniť** na základe informačných povinností spracovateľov údajov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, ako aj prostriedky **priebežnej informovanosti** dotknutých osôb o využívaní údajov, ktoré sprístupnili.“

⁸⁷ V článku 19 ods. 1 písm. a) sa stanovuje (zvýraznenie doplnené): „Každý subjekt zapísaný v registri uznaných organizácií dátového altruizmu musí držiteľov údajov informovať o: a) **účeloch všeobecného záujmu, na ktoré povoľuje spracovanie ich údajov používateľom**, a to v ľahko zrozumiteľnej forme“.

3.5.4 Články 20 a 21: príslušné orgány na registráciu a monitorovanie súladu

191. So zreteľom na článok 20 ods. 3 návrhu sa EDPB a EDPS domnievajú, že riadenie a monitorovanie súladu by sa malo posilniť s cieľom zabezpečiť primeranejšie preverovanie organizácií dátového altruizmu vrátane súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov, ako aj zabezpečiť, aby bol dohľad nad ustanoveniami návrhu jasne vymedzený tak, aby sa v prípade osobných údajov v plnej miere dodržiavali požiadavky na ochranu údajov a aby zostali v právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov zriadených podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
192. Určením orgánov pre ochranu údajov ako hlavných príslušných orgánov pre dohľad nad ustanoveniami kapitoly IV návrhu a ich presadzovanie by sa takisto zabezpečil konzistentnejší regulačný prístup vo všetkých členských štátoch, a prispelo by tak k jednotnému uplatňovaniu návrhu. Vzhľadom na svoje právomoci a úlohy podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov orgány pre ochranu osobných údajov už majú osobitné odborné znalosti v oblasti monitorovania súladu spracúvania údajov, auditu konkrétnych spracovateľských činností a zdieľania údajov, posudzovania primeraných opatrení na zabezpečenie vysokej úrovne bezpečnosti uchovávaní a poskytovania osobných údajov, ako aj v oblasti podpory informovanosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov o ich povinnostiach týkajúcich sa spracúvania osobných údajov.
193. EDPB a EDPS sa okrem toho domnievajú, že pri monitorovaní súladu sa právomoc príslušných orgánov nemôže obmedziť na „právomoc požadovať [...] informácie“, ako to vyplýva z článku 21 ods. 2 návrhu. Toto obmedzenie jednoznačne vyplýva z deklaratívnej povahy „režimu značiek“ stanoveného v návrhu, ale nezodpovedá úrovni preverovania vyžadovaného v súvislosti so značkami, a to v dôsledku vysokých očakávaní, pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na ochranu údajov, ktoré vyplývajú z takýchto značiek, najmä vo vzťahu k dotknutým osobám.
194. EDPB a EDPS zdôrazňujú, že orgánom pre ochranu osobných údajov by mali byť poskytnuté primerané zdroje, aby mohli účinne a efektívne vykonávať potrebný dohľad. EDPB a EDPS ďalej v tejto súvislosti poznamenávajú, že v odôvodnení 28, ktoré sa týka poskytovateľov služieb zdieľania údajov, sa stanovuje, že „[T]ýmto nariadením by nemala byť dotknutá povinnosť poskytovateľov služieb zdieľania údajov dodržiavať nariadenie (EÚ) 2016/679 a zodpovednosť dozorných orgánov za zabezpečenie súladu s uvedeným nariadením.“ Rovnaké spresnenie by sa malo uviesť aj v súvislosti s organizáciami dátového altruizmu.

3.5.5 Článok 22: Európsky formulár súhlasu so spracovaním údajov na altruistické účely

195. Článkom 22 návrhu sa Komisii udeľuje právomoc prijať prostredníctvom vykonávacích aktov „európsky formulár súhlasu so spracúvaním údajov na altruistické účely“⁸⁸. V tejto súvislosti sa v článku 22 stanovuje, ako sa spresňuje v odôvodnení 41, že formulár súhlasu sa stanoví prostredníctvom vykonávacieho aktu, ktorý prijme Komisia, a zostaví sa s pomocou Európskeho dátového inovačného výboru, ako aj na základe konzultácie s EDPB.

---

⁸⁸ Článok 22 ods. 1.: „S cieľom uľahčiť zber údajov na báze dátového altruizmu môže Komisia prijať vykonávacie akty, ktorými sa stanoví európsky formulár súhlasu so spracovaním údajov na altruistické účely. Formulár umožní získavanie súhlasu naprieč členskými štátmi v jednotnom formáte. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 29 ods. 2.“

196. **V tejto súvislosti sa EDPB a EDPS domnievajú, že v návrhu by sa mal stanoviť záväznejší, lepšie štruktúrovaný a inštitucionalizovaný mechanizmus než len konzultácia s EDPB.**

3.6 Medzinárodné prenosy údajov: článok 5 ods. 9 až 13: odôvodnenia 17, 19; článok 30

197. Aj keď sa ustanovenia návrhu týkajúce sa prenosu údajov do tretích krajín *a priori* zdajú byť obmedzené len na iné ako osobné údaje, pri ich uplatňovaní sa pravdepodobne objavia otázky právneho a politického súladu s právnym rámcom EÚ v oblasti ochrany údajov, najmä ak sú osobné údaje a iné ako osobné údaje v rámci súboru údajov neoddeliteľne prepojené.
198. Hoci sa však zdá, že vylúčenie osobných údajov je zámerom Komisie, obmedzenie rozsahu pôsobnosti ustanovení o prenose na iné ako osobné údaje nie je v návrhu vždy jasne vyjadrené. Na osobné údaje by sa mohol uplatňovať najmä článok 5 ods. 9 a 10, ktoré sa týkajú prenosov údajov v držbe subjektov verejného sektora, ak sú tieto osobné údaje zároveň dôvernými údajmi alebo údajmi chránenými právami duševného vlastníctva⁸⁹.
199. **Návrh zároveň obsahuje ustanovenie (článok 5 ods. 11), ktoré by sa istým spôsobom mohlo považovať za „poskytujúce väčšiu ochranu“ v prípade iných ako osobných údajov, keďže podľa návrhu by Komisia mohla v konečnom dôsledku prostredníctvom delegovaného aktu⁹⁰ prijať osobitné podmienky prenosu iných ako osobných údajov do určitých tretích krajín, a to až na úrovni zákazu⁹¹.**
200. **Možnosť Komisie prijať prostredníctvom vykonávacieho aktu⁹² „rozhodnutia o primeranosti“ týkajúce sa prenosu iných ako osobných údajov do danej tretej krajiny by takisto mohla vyvolať otázky týkajúce sa vzájomného pôsobenia a súladu s nástrojmi na prenos stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, pokiaľ ide o prenos osobných údajov do tej istej tretej krajiny.**
201. **V každom prípade, aby sa zabezpečil súlad s právnym rámcom ochrany údajov, je v tejto súvislosti dôležité pripomenúť, že v prípade „zmiešaných súborov údajov“ sa uplatňuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, a najmä jeho kapitola V.**
202. EDPB a EDPS upozorňujú, že článok 30 návrhu⁹³ sa vzťahuje len na iné ako osobné údaje a zdá sa, že jeho odsek 2 odráža ustanovenia článku 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (s tým rozdielom, že v článku 30 ods. 2 sa zavádza časové obmedzenie týkajúce sa príslušných medzinárodných dohôd).
203. Podľa článku 30 ods. 3 návrhu subjekty (subjekt verejného sektora, subjekt, ktorému bolo udelené právo na opakované použitie, poskytovateľ služieb zdieľania údajov, organizácia dátového altruizmu),

---

⁸⁹ Pozri článok 5 ods. 10 návrhu: „Subjekty verejného sektora smú prenášať dôverné údaje alebo údaje chránené právami duševného vlastníctva opätovnému používateľovi, ktorý má v úmysle preniesť tieto údaje do inej tretej krajiny, než je krajina určená v súlade s odsekom 9, iba ak sa opätovný používateľ zaviazal: a) dodržiavať povinnosti uložené v súlade s odsekmi 7 až 8 aj po prenose údajov do danej tretej krajiny a b) uznať právomoc súdov členského štátu príslušného subjektu verejného sektora na riešenie akýchkoľvek sporov týkajúcich sa plnenia povinnosti uvedenej v písmene a).

⁹⁰ Pozri odôvodnenie 19 návrhu.

⁹¹ Pozri odôvodnenie 19 návrhu.

⁹² Pozri článok 5 ods. 9 – 11 návrhu.

⁹³ Článok 30 Medzinárodný prístup, kapitola VIII Záverečné ustanovenia.

ktoré dostanú rozhodnutie súdu alebo správneho orgánu v tretej krajine o prenose iných ako osobných údajov v držbe v Únii alebo o ich sprístupnení, požiadajú o stanovisko príslušné orgány alebo subjekty podľa tohto nariadenia s cieľom určiť, či sú uplatniteľné podmienky na prenos splnené (článok 30 ods. 3 posledná veta).

204. Konzultácia s príslušným orgánom je potrebná, ak by v dôsledku rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu tretej krajiny „hrozilo, že adresát by konal v rozpore s právom Únie alebo s právom príslušného členského štátu“ (článok 30 ods. 3)⁹⁴.
205. Zdá sa, že toto ustanovenie v porovnaní s článkom 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov ide o krok ďalej tým, že v konkrétnych prípadoch sa vyžaduje konzultácia s príslušným orgánom. V tejto súvislosti by sa preto mohlo istým spôsobom považovať za „poskytujúce väčšiu ochranu“ v prípade iných ako osobných údajov, keďže takáto notifikácia sa v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov nestanovuje.

[3.7 Horizontálne ustanovenia týkajúce sa inštitucionálneho prostredia; sťažnosti; expertná skupina Európsky dátový inovačný výbor; delegované akty; sankcie, hodnotenie a preskúmanie; zmeny nariadenia o jednotnej digitálnej bráne, prechodné opatrenia a nadobudnutie účinnosti](#)

3.7.1 Článok 23: požiadavky týkajúce sa príslušných orgánov

206. V kapitole V návrhu sa stanovujú požiadavky na fungovanie príslušných orgánov určených na monitorovanie a uplatňovanie notifikačného rámca pre poskytovateľov služieb zdieľania údajov a subjekty zapojené do dátového altruizmu. Z kapitol III a IV návrhu vyplýva, že takéto príslušné orgány sú odlišné od orgánov pre ochranu osobných údajov. Požiadavky stanovené v článku 23 návrhu skutočne naznačujú, že ide o „technickú“ povahu týchto orgánov, ktorou sú „právne oddelené a funkčne nezávislé od akéhokoľvek poskytovateľa služieb zdieľania údajov alebo subjektu uvedeného v registri uznaných organizácií dátového altruizmu“.
207. V tejto súvislosti sa zdá, že úloha dozorných orgánov pre ochranu údajov je obmedzená – podľa kapitoly III – na samotnú výmenu informácií s príslušným orgánom a – podľa kapitoly IV – na spoluprácu s príslušným orgánom a na poskytnutie stanoviska alebo rozhodnutia v súvislosti

---

⁹⁴ Uvedené podmienky v článku 30 ods. 3 sa zdajú byť dostatočné na to, aby nahradili podmienky uvedené v odseku 2, a teda nahradili medzinárodné pravidlá uvedené v tomto odseku. V článku 30 ods. 4 sa uvádza: „Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 2 alebo 3, daný subjekt verejného sektora, fyzická alebo právnická osoba, ktorej bolo udelené právo na opakované použitie údajov podľa kapitoly 2, poskytovateľ služieb zdieľania údajov alebo subjekt zapísaný v registri uznaných organizácií dátového altruizmu (v závislosti od prípadu) poskytne v reakcii na žiadosť iba minimálne množstvo údajov pripadajúce do úvahy na základe obhájitelného výkladu žiadosti.“ (zvýraznenie doplnené).

Tieto ustanovenia návrhu môžu byť v rozpore s iným právom Únie alebo právom členských štátov, najmä v oblasti justičnej spolupráce v trestných alebo občianskych veciach. Relevantnosť tohto pozorovania v zmysle právnych predpisov o ochrane údajov je daná skutočnosťou, že v prípade nesprávneho výkladu pojmu iné ako osobné údaje existuje vysoké riziko, že subjekty verejného sektora, poskytovatelia služieb zdieľania údajov, organizácie dátového altruizmu, opätovní používatelia údajov a používatelia údajov budú prenášať osobné údaje do tretej krajiny s (výrazne) nižšou úrovňou ochrany dotknutých osôb.

s otázkami, ktoré si vyžadujú posúdenie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov, a to na žiadosť príslušného orgánu. Okrem toho sa v návrhu nevymedzuje, ako a do akej miery budú orgány pre ochranu osobných údajov spolupracovať s týmito príslušnými orgánmi, ani aké finančné a ľudské zdroje sa plánujú na to, aby orgány pre ochranu osobných údajov mohli vykonávať úlohy, ktoré si takáto spolupráca vyžaduje.

208. EDPB a EDPS poznamenávajú, že mnohé ustanovenia návrhu, nad ktorými majú dohľad príslušné orgány určené podľa článkov 12 a 20, sa týkajú ochrany osobných údajov. Vzhľadom na to **EDPB a EDPS zdôrazňujú, že kompetencie a právomoci nezávislých dozorných orgánov sa musia v plnej miere rešpektovať, keďže tieto orgány sú poverené zodpovednosťou za ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním a za uľahčovanie voľného toku osobných údajov, ako sa stanovuje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov a nariadení o ochrane údajov inštitúciami EÚ, v súlade s článkom 16 ZFEÚ a článkom 8 Charty a v súlade s príslušnou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie⁹⁵. Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB a EDPS odporúčajú, aby sa v návrhu výslovne uznalo, že pokiaľ ide o osobné údaje, hlavnými príslušnými orgánmi na monitorovanie dodržiavania ustanovení kapitol III a IV návrhu sú orgány pre ochranu osobných údajov, v prípade potreby na základe konzultácií s inými relevantnými odvetvovými orgánmi. Ako už bolo zdôraznené, týmto orgánom by mali byť poskytnuté primerané zdroje, aby mohli účinne a efektívne vykonávať potrebný dohľad.**

3.7.2 Článok 24: sťažnosti; článok 25: právo na účinný súdny prostriedok nápravy

209. EDPB a EDPS poznamenávajú, že v článku 24 sa stanovuje, že „[F]yzické a právnické osoby majú právo podať príslušnému vnútroštátnemu orgánu sťažnosť na poskytovateľa služieb zdieľania údajov alebo na subjekt zapísaný v registri uznaných organizácií dátového altruizmu“, ale nespresňuje sa možný obsah sťažnosti (konkrétne o aké porušenie návrhu ide). Takisto sa zdá, že sťažnosti proti subjektom verejného sektora alebo opakovaným používateľom, na ktorých sa odkazuje v kapitole II návrhu, nie sú možné, v článku 24 sa nestanovujú.
210. Okrem toho sa v článku 25 stanovuje právo na účinný súdny prostriedok nápravy všetkých dotknutých fyzických alebo právnických osôb, pokiaľ ide o nekonanie vo veci sťažnosti predloženej príslušným orgánom, ako aj pokiaľ ide o rozhodnutia príslušných orgánov podľa článkov 13, 17 a 21 (resp. rozhodnutie týkajúce sa dohľadu nad službami zdieľania údajov; registráciu organizácií dátového altruizmu; monitorovanie dodržiavania súladu registrovanými organizáciami dátového altruizmu).
211. EDPB a EDPS poznamenávajú, že uvedenými ustanoveniami návrhu o práve podať sťažnosť príslušnému vnútroštátnemu orgánu (článok 24) a o práve na účinný súdny prostriedok nápravy proti nekonaniu alebo rozhodnutiam uvedeného príslušného orgánu (článok 25) by sa mohlo zvýšiť riziko súbežných a nekonzistentných režimov medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a návrhom,

---

⁹⁵ Pozri okrem iného rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. marca 2010, Európska komisia/Spolková republika Nemecko, vo veci C-518/07, ktorý je dostupný na adrese: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sk&num=C-518/07>.

Vo svojom rozsudku z 9. marca 2010 Súdny dvor dospel k záveru, že orgány pre ochranu osobných údajov musia byť oslobodené od akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu vrátane priameho či nepriameho vplyvu. Samotné riziko vonkajšieho vplyvu postačuje na vyvodenie záveru, že orgány pre ochranu osobných údajov nemôžu konať úplne nezávisle.

na ktoré sa poukazuje v tomto stanovisku. Napríklad sťažnosti týkajúce sa sprostredkovateľských služieb, ktoré poskytujú dotknutým osobám prístup k prostriedkom na výkon práv stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov [pozri článok 9 ods. 1 písm. b)], by patrili do právomoci príslušných orgánov podľa návrhu. Inými slovami, nesúlad a prekryvanie týkajúce sa „hmotného práva“ by sa „vystupňovali“ do prekryvajúcich sa kompetencií v správnych a súdnych konaniach.

212. Z tohto dôvodu EDPB a EDPS žiadajú jasné, jednoznačné a prísne vymedzenie hmotnoprávných pravidiel návrhu, nad ktorými majú dohľad príslušné orgány, a ich monitorovacieho mechanizmu, ktorým sa zabezpečuje úplný súlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov.

3.7.3 Články 26 a 27: zloženie a úlohy expertnej skupiny Európsky dátový inovačný výbor

213. Kapitoulou VI návrhu „sa vytvára formálna expertná skupina („Európsky dátový inovačný výbor“), ktorá uľahčí šírenie osvedčených postupov orgánov členských štátov, najmä v oblasti spracovania žiadostí o opakované použitie údajov, na ktoré sa vzťahujú práva iných subjektov (v zmysle kapitoly II), zabezpečenia konzistentného používania notifikačného rámca pre poskytovateľov služieb zdieľania údajov (v zmysle kapitoly III) a dátového altruizmu (kapitola IV). Okrem toho bude formálna expertná skupina podporovať Komisiu a radiť jej, pokiaľ ide o riadenie medziodvetvovej normalizácie a prípravu strategických medziodvetvových žiadostí o normalizáciu“⁹⁶.
214. EDPB a EDPS poznamenávajú, že novozriadený Európsky dátový inovačný výbor „zložen[ý] zo zástupcov príslušných orgánov všetkých členských štátov, Európskeho výboru pre ochranu údajov, Komisie, príslušných dátových priestorov a iných zástupcov príslušných orgánov v konkrétnych odvetviach“ (článok 26 ods. 1) by bol poverený úlohami uvedenými v článku 27 písm. a) až e)⁹⁷, ktoré sú relevantné aj so zreteľom na spracúvanie osobných údajov.
215. EDPB a EDPS vítajú zahrnutie EDPB ako člena Európskeho dátového inovačného výboru. EDPB a EDPS sa však domnievajú, že ustanovenia týkajúce sa Európskeho dátového inovačného výboru budú pravdepodobne zasahovať, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, do úloh a právomocí vnútroštátnych orgánov pre ochranu osobných údajov a EDPB, a to chrániť základné práva a slobody fyzických osôb a uľahčiť voľný tok osobných údajov v rámci Únie⁹⁸ (najmä so zreteľom na širokú

⁹⁶ Dôvodová správa, strana 8.

⁹⁷ „Inovačný výbor má tieto úlohy:

a) radiť a pomáhať Komisii pri budovaní jednotnej praxe subjektov verejného sektora a príslušných subjektov uvedených v článku 7 ods. 1, ktoré spracúvajú žiadosti o opakované použitie údajov kategórií uvedených v článku 3 ods. 1;

b) radiť a pomáhať Komisii pri budovaní jednotnej praxe príslušných orgánov v rámci uplatňovania požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov služieb zdieľania údajov;

c) radiť Komisii v otázkach prioritizácie medziodvetvových noriem, ktoré sa majú používať a vypracovať na účely využívania a medziodvetvového zdieľania údajov, medziodvetvového porovnávania a výmeny osvedčených postupov z hľadiska odvetvových požiadaviek na zabezpečenie a prístupové procesy, zohľadňujúc odvetvové normalizačné činnosti;

d) pomáhať Komisii pri zvyšovaní interoperability údajov, ako aj služieb zdieľania údajov naprieč odvetviami a oblasťami, nadväzujúc na existujúce európske, medzinárodné alebo vnútroštátne normy;

e) uľahčovať spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi podľa tohto nariadenia budovaním kapacít a výmenou informácií, najmä stanovením metód efektívnej výmeny informácií o postupe notifikácie poskytovateľov služieb zdieľania údajov, ako aj registrácie a monitorovania uznaných organizácií dátového altruizmu.“

⁹⁸ Pozri napríklad článok 27 písm. a), podľa ktorého má inovačný výbor úlohu „radiť a pomáhať Komisii pri budovaní jednotnej praxe subjektov verejného sektora a príslušných subjektov uvedených v článku 7 ods. 1,

škálu úloh zverených EDPB podľa článku 70 všeobecného nariadenia o ochrane údajov poskytovať Komisii poradenstvo a vydávať usmernenia, odporúčania a najlepšie postupy, ako aj na úlohy zverené EDPS podľa článku 57 nariadenia o ochrane údajov inštitúciami EÚ).

216. EDPB a EDPS preto odporúčajú, aby sa v právnom texte objasnilo, že „príslušným orgánom“, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, sú dozorné orgány pre ochranu osobných údajov zriadené podľa vnútroštátneho práva a práva Únie. Okrem toho by malo byť jasné, že poskytovanie poradenstva Európskej komisii v otázkach ochrany údajov a vypracovania konzistentných postupov týkajúcich sa spracúvania osobných údajov nepatria do právomocí priznaných Európskemu dátovému inovačnému výboru, keďže v článku 70 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa výslovne zverujú tieto úlohy Európskemu výboru pre ochranu údajov.
217. V záujme presnosti a právnej zrozumiteľnosti, ako aj zamedzenia možnému nedorozumeniu EDPB a EDPS takisto odporúčajú premenovať Európsky dátový inovačný výbor na „expertnú skupinu Komisie pre správu údajov“ alebo podobne, aby lepšie odrážal *právne postavenie a povahu* orgánu zriadeného podľa článku 26 návrhu.

3.7.4 Článok 31: sankcie za porušenia návrhu, ktoré sa majú uplatňovať

218. V návrhu sa neharmonizujú sankcie za porušenia návrhu (ani sa nešpecifikujú porušenia, za ktoré sa majú uložiť sankcie, pokuty za porušenie jeho ustanovení ani orgány alebo subjekty príslušné na uplatňovanie takýchto sankcií), pričom sa stanovuje, že „[Č]lenské štáty stanovia pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení tohto nariadenia, a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii tieto pravidlá a opatrenia do [dátumu začiatku uplatňovania tohto nariadenia] a bezodkladne jej oznámia každú ich následnú zmenu.“
219. EDPB a EDPS upozorňujú, že toto ustanovenie, ktorým sa obmedzuje presadzovanie návrhu (schopnosť ukladať harmonizované sankcie), a možno aj taktizovanie pri výbere sídla v najzhovievavejšom členskom štáte narúša uvedený cieľ návrhu, a to zvýšiť dôveru v opakované používanie, služby zdieľania údajov a dátový altruizmus.

3.7.5 Článok 33: zmena nariadenia (EÚ) 2018/1724

220. Týmto článkom nariadenia sa mení nariadenie o jednotnej digitálnej bráne [nariadenie (EÚ) 2018/1724]⁹⁹, pričom sa zavádzajú tieto administratívne postupy: notifikácia poskytovateľa služieb zdieľania údajov, registrácia európskej organizácie dátového altruizmu, ktorých očakávaný výsledok je potvrdenie o prijatí notifikácie, resp. potvrdenie registrácie.
221. V tejto súvislosti EDPB a EDPS poznamenávajú, že notifikačný režim, ktorý už bol v tomto stanovisku analyzovaný, nemôže nahradiť potrebu primeraného právneho základu na spracúvanie osobných

---

ktoré spracúvajú žiadosti o opakované použitie údajov kategórií uvedených v článku 3 ods. 1;“ (zvýraznenie doplnené).

⁹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2 októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1 – 38).

údajov podľa článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov na účely zákonnosti spracúvania údajov. Inými slovami, podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov spracúvanie osobných údajov je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď sa uplatňuje primeraný právny základ podľa článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia. V návrhu by sa mal tento aspekt ozrejmiť, aby sa predišlo akejkoľvek nejednoznačnosti.

V Bruseli 10. marca 2021

Za Európsky výbor pre ochranu údajov
predsedníčka
(Andrea Jelinek)

Za Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov
Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov
(Wojciech Wiewiorowski)